

25301

YÜZUNCU YIL ÜNİVERSİTESİ

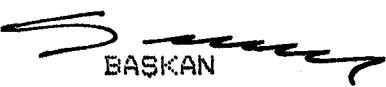
FEN BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ

BAHÇE BİTKİLERİ ANA BİLİM DALI

VAN EKOLOJİK KOŞULLARINDA ORTUALTI UYGULAMASININ BAZI
MEYVE TÜRLERİNDE ÇOGUR YETİŞTİRİCİLİĞİNE ETKİLERİ ÜZERİNE
BİR ARASTIRMA.

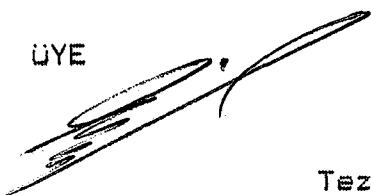
HATİCE MUTLU

YÜKSEK LİSANS TEZİ

BAŞKAN

ÜYE

ÜYE

Tez Kabul Tarihi

25.11.1992

T.C. YÜKSEKÖĞRETİM KURULU
DOKÜMANTASYON MERKEZİ

1- B N S B Z

Ülkemiz çok değişik meyve türlerinin yetişmesine uygun iklim şartlarına sahiptir. Her bölgemizde değişik türde kendine özgü meyve çeşitleri bulmak mümkündür. Bazı bölgelerimiz meyvecilik açısından gelişmiş olmasına rağmen bazı bölgelerimiz hala çok geridir. Özellikle Doğu Anadolu'nun meyveciliğe uygun iklime sahip yörelerinde meyveciliğe maalesef gerektiği kadar önem verilmemiştir.

Van yöresi meyvecilik açısından Doğu Anadolu Bölgesinde önemli bir yere sahiptir. Ancak yörede standart meyve bahçelerine çok sık rastlanmamaktadır. Halk da bu konuda bilgili ve bilinçli değildir. Eski den yörede bağ ve bahçeler oldukça fazla olmasına rağmen şu anda bağcılık yok denecék kadar az, meyve bahçeleri ise standartların çok altındadır.

Yörede meyvecilik ve bağcılıkın yaygınlaştırılması amacıyla yapılması gereken işlerin başında fidan üretimi için özel kuruluşların teşvik edilmesi ve meyve fidanı üretimi sırasında bölgede karşılaşılan sorunların çözümlenmesi gerekmektedir.

Vanlığında yaz mevsiminin kısa sürmesi nedeniyle ve getasyon periyodu bitkilerin gelişmesine yeteceğ kadar uzun olmamaktadır. Bu nedenle fidan üretiminde oldukça fazla zaman geçmektedir. Çögürlerin aşılamaya uygun yeterli büyülükle ulaşabilmeleri için en az 2 yada 3 yıl tohum tavalarında beklemeleri gerekmektedir. Bu süre zarfında harcanan emek ve para oldukça fazladır. Bu çalışmada bölgede fidan üretiminde önemli bir zaman kaybı olan çögür yetiştirmeye aşamasını mümkün

olduğunda kısaltarak, cögürlerin aşısı gelmeleri için harcanan zamanı ve emeği en aza indirmek amaçlanmıştır.

Bölgede meyveciliğin istenilen düzeye ulaşmasında fidancılık sektörünün gelişmesinin büyük payı olacağı düşüncesinden hareketle yaptığımız bu çalışmanın Van meyveciliği için faydalı olacağı kânısındayız.

2-İÇİNDEKİLER

- 1- ÖNSÖZ**
- 2- İÇİNDEKİLER**
- 3- ŞEKLİL LİSTESİ**
- 4- ÖZ (ABSTRACT)**
- 5- GİRİŞ**
- 6- LİTERATÜR ÖZETİ**
- 7- MATERİYAL ve METOD**

- 7.1 Materyal**
- 7.2 Metod**
 - 7.2.1 Ekim Yastıklarının Hazırlanışı**
 - 7.2.2 Tohum Ekimi**
 - 7.2.3 Tünellerin Tesisisi**
 - 7.2.4 Bakım İşleri ve Uygulamalarla İlgili Ölçümler**

B- BULGULAR

- B.1 Ortüالتında ve Açık Arazide Yetişirilen Cögürlerin Gövde Özellikleri**
 - B.1.1 Cögürlerde Gövde Boyu Gelişimi**
 - B.1.1.1 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Ortüالتındaki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri**
 - B.1.1.2 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Açık Arazideki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri**
 - B.1.1.3 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Ortüالتındaki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri**
 - B.1.1.4 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Açık Arazideki Gövde Boyu Gelişimleri**

8.1.2 Cögürlerde Gövde Çapı Gelişimi

**8.1.2.1 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin
Örtüaltındaki Aylık Gövde Çapı Gelişimleri**

**8.1.2.2 Sert çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin
Açık Arazideki Aylık Gövde Çapı Gelişimleri**

**8.1.2.3 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögür-
lerin Örtüaltındaki Aylık Gövde Çapı Gelişimleri**

**8.1.2.4 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögür-
lerin Açık Arazideki Aylık Gövde Çapı Gelişimleri**

8.1.3 Cögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları

**8.1.3.1 Örtü Altında Yetiştirilen Sert Çekirdekli
Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları**

**8.1.3.2 Açık Arazide Yetiştirilen Sert Çekirdekli
Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları**

**8.1.3.3 Örtü Altında Yetiştirilen Yumuşak Çekirdekli
Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları**

**8.1.3.4 Açık Arazide Yetiştirilen Yumuşak Çekirdekli
Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları**

8.2 Cögürlerin Kök Özellikleri

**8.2.1 Örtü Altında Yetiştirilen Sert Çekirdekli Meyve
Türlerine Ait Cögürlerin Kök Özellikleri**

8.2.1.1 Kazık Kök Boyu

8.2.1.2 Kazık Kök Çapı

8.2.1.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

8.2.1.4 Yan Köklerdeki Dalılımma Sayısı

8.2.1.5 Kök Yaşı Ağırlığı

**8.2.2 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin
Açık Arazideki Kök Özellikleri**

8.2.2.1 Kazık Kök Boyu

8.2.2.2 Kazık Kök Capı

8.2.2.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

8.2.2.4 Yan Köklerdeki Dallanma Sayısı

8.2.2.5 Kök Yaş Ağırlıkları

**8.2.3 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin
Örtüaltındaki Kök Özellikleri**

8.2.3.1 Kazık Kök Boyu

8.2.3.2 Kazık Kök Capı

8.2.3.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

8.2.3.4 Yan Köklerdeki Dallanma Sayısı

8.2.3.5 Kök Yaş Ağırlığı

**8.2.4 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin
Açık Arazidek Kök Özellikleri**

8.2.4.1 Kazık Kök Boyu

8.2.4.2 Kazık Kök Capı

8.2.4.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

8.2.4.4 Yan Köklerdeki Dallanma Sayısı

8.2.4.5 Kök Yaş Ağırlığı

**8.3 Cögürlerin Gövde Çapındaki Gelişim ile Kök Yaş Ağırlığı
Arasındaki İlişki**

8.3.1 Örtüaltıda ve Açık Arazide Yetistirilen Sert Çekirdekliiler

8.3.2 Örtüaltıda ve Açık Arazide Yetistirilen Yumuşak

Cekirdekliler

9- TARTIRMA ve SONUÇ

10- ÖZET

11- TEŞEKKUR

12- LITERATÜR LISTESİ

3- SEKİL LİSTESİ

- 1- Tünel iskeletinin kurulması
- 2- Plastiklerin örtülmesi
- 3- Tünellerin havalandırılması
- 4- Şeftali çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 5- Kayısı çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 6- Erik çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 7- Mahlep çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 8- Armut çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 9- Elma çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri
- 10-Şeftali çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki kök gelişimleri
- 11-Kayısı çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki kök gelişimleri
- 12-Erik çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki kök gelişimleri
- 13-Mahlep çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki kök gelişimleri
- 14-Armut çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki

kök gelişimleri

15-Elma çögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki
kök gelişimleri

4- 0 2

Bu araştırmada örtüaltımda ve açık arazide yetişirilen yumuşak ve sert çekirdekli meyve türlerinden elma, armut, şeftali, kayısı, erik ve mahlep çögürlerinin gövde ve kök gelişme durumları incelenmiştir.

Örtüaltımda yetişirilen yumuşak ve sert çekirdekli meyve türlerinden elma, armut, şeftali, kayısı, erik ve mahlep ortalamaya gövde uzunlukları sırasıyla; 31,85 cm. 22,61 cm. 64,74 cm. 58,88 cm. 54,25 cm, ve 25,68 cm, ortalamaya gövde çapları sırasıyla 0,44 cm, 0,59 cm, 0,76 cm, 0,79 cm, 0,74 cm ve 0,49 cm, ortalamaya gövde yaşı ağırlıkları ise sırasıyla; 15,07 gr, 11,87 gr, 46,93 gr, 36,80 gr, 24,60 gr, ve 5,80 gr. olarak saptanmıştır.

Aynı türlerin açık arazide yetişiricilikte ise sırasıyla ortalamaya gövde uzunlukları; 12,73 cm, 10,29 cm, 32,38 cm, 24,81 cm. 22,94 cm ve 6,73 cm, ortalamaya gövde çapları 0,25 cm, 0,24 cm, 0,33 cm, 0,28 cm, 0,32 cm ve 0,32 cm, ortalamaya gövde yaşı ağırlıkları ise; 3,89 gr. 3,60 gr, 5,57 gr, 2,12 gr, 2,78 gr, ve 1,28 gram olarak tesbit edilmiştir.

Örtüaltımda yetişirilen elma, armut, şeftali, kayısı, erik ve mahlep çögürlerinin ortalamaya kazık kök boyları; 34,27 cm, 34,37 cm, 31,00 cm, 32,90 cm, 28,95 cm, 20,50 cm, kazık kök çapları; 0,93 cm, 0,95 cm, 1,00 cm, 1,42 cm, 1,28 cm, 0,77 cm, 0,70 cm, 0,65 cm, 1,01 cm, 1,11 cm, 1,13 cm, 27,97 cm, 23,30 cm, 20,70 cm, ve mahlep 15,16 cm. olar-

rak, yan köklerdeki dallanma, sayısı; 6.95, 2.87, 12.77, 14.42
8.40 ve 7.83 kök yaş ağırlıkları ise sırasıyla; 22,82
gr, 25.80 gr, 48.83 gr, 45.74 gr, 33.07 gr, ve 13.70 gr, ola-
rak saptanmıştır.

Aynı türlerin açık arazide yatiştiricilikte ise sırayla
ortalama kazık kök boyları; 25.35 cm, 22.10 cm, 18.30 cm, 20.
60 cm, 27.35 cm, ve 13.12 cm, ortalama kazık kök çap-
ları sırasıyla 0.58 cm, 0.53 cm, 0.56 cm, 0.59 cm, 0.55 cm.
ve 0.41 cm, ortalama en uzun saçak kök boyları sırası-
yla; 13.35 cm, 7.5 cm, 15.47 cm, 7.50 cm, 11.07 cm 5.29 cm,
ortalama yan kökleri dallanma sayıları sırasıyla 3.30,
2.20, 5.82, 2.42, 2.57, ve 3.04 ortalama kök yaş ağırlık-
ları ise 7.20 gr, 6.40 gr, 9.43 gr, 4.37 gr, 7.06 gr, ve 1.89
gr olarak tesbit edilmiştir.

A B S T R A C T

In this study, growing situation of root and trunk of
apple, pear, peach, apricot, plum and mahalep seedling
grown under cover and in the field was discussed.

Average length of trunk of (pome fruit and stone fruits
species which contains) apple, pear, peach, apricot, plum and
mahalep seedlings growing under cover was .

Proved respectively as 31.85 cm, 22.61 cm, 64.74cm, 58.
17cm, 56.16cm, 27.07cm and average diameter of trunk as 0.41
cm, 0.59 cm, 0.76 cm, 0.79 cm, 0.74 cm, 0.49 cm and average
wet weight of trunk as 15.07 gr, 11.87 gr, 46.93 gr, 36.80

gr, 24.60 gr and 5.80 gr.

In the same species growing in the field average length of trunk was proved respectively as 12.73 cm, 10.29 cm, 32.38 cm, 24.81 cm, 22.94 cm, 6.73 cm and average diameters of trunk as 0.25 cm, 0.24 cm, 0.28 cm, 0.33 cm, 0.28cm, 0.32 cm, 0.32cm and average wet weights of trunk as 3.89 gr, 3.60 gr, 5.57gr, 2.12 gr, 2.78 gr, 1.28 gr.

Average lengths of taproot of apple, pear, peach, apricot, plum and mahalep seedlings growing under cover was proved as 34.27 cm, 34.37 cm, 31.00 cm, 32.90 cm, 28.95 cm, 20.50 cm and avearge diameters of taproot as 0.93cm, 0.95 cm, 1.00cm 1.42 cm, 1.28 cm, 0.77 cm and average lengths tall of hair root as 14.17 cm, 14.15 cm, 27.97 cm, 23.30 cm, 20.70 cm, 15.16 cm. and branch out number of side root as 6.95, 2.87, 12.77, 14.42, 8.40, 7.83 and wet weights of root as 22.82 gr, 25.80 gr, 48.83 gr, 45.74 gr, 33.07 gr, 13.70 gr respectively.

In the same species growing in the field average lengths of taproot was proved as 25.35 cm, 22.10 cm, 18.30 cm, 20.60 cm, 27.35 cm, 13.12 cm, and average diameters of taproot as 0.58 cm, 0.53 cm, 0.56 cm, 0.59 cm, 0.55 cm, 0.41 cm, and lengths on the tallest hair root as 13.35 cm, 7.5 cm, 15.47 cm, 7.50 cm, 11.07 cm, 5.29 cm, and average branch out numbers of side root as 3.30, 2.20, 5.82, 2.42, 2.57, 3.04 and average wet weights of root as 7.20 gr, 6.40 gr, 9.43 gr, 4.37 gr, 7.06 gr, 1.89 gr, respectively.

5- G İ R İ S

Bugün memleketimizde, orman açmalarında meyve ağaçlarının yerinde tutulmasıyla, yada ormandaki genç ağaçların söküllererek uygun yerlerde kullanılmasıyla kurulan bahçelere zaman zaman rastlanmakla birlikte, meyveciliğin ileri gelişme periyodu olarak kabul edilen standart çeşitlerle kapama meyve bahçesi kurma şekline de hemen her yerde tanık olmaktadır. (1)

Kapama meyve bahçeleri tesisi için fidan yetiştirmek amacıyla meyve ağaçları tohumla, kök sürgünleriyle, çelikle daldırmayla yada aşırı ile çoğaltılabilirler. Bu üretim yöntemlerinden en basit çoğaltma şekli tohumla üretim yöntemidir. Ancak meyve ağaçlarının büyük bir çoğulluğu yabancı döllenmeye yatkın olduklarıdan tohumları heterozigot yapıdadır. Tohumlar melez yapıda bulunduklarından bunlardan elde edilen bitkiler çeşitli karakterler itibarıyle ana bitkiden ve birbirlerinden farklı özellikler gösterirler. Bu nedenle vegetatif çoğaltma metodlarından kök sürgünü ve daldırma ile çoğaltmanın pratik olmaması, çelik ile çoğaltmanın ise her türde uygun olmaması aşırı ile çoğaltmayı çoğu zaman kaçınılmaz kılmaktadır. Özellikle fidanlıklarda aynı çeşitten çok sayıda fidan yetiştirmesine olanak verdiginden aşırıla üretim tercih edilmektedir. (1, 2)

Kültür çeşitlerinin aşırıla çoğaltması herseyden önce anac materyali gerektirmektedir. Anac olarak vegetatif yollar-

la elde edilmiş olanlar kullanılabilceği gibi tohumla elde olunan çögür anaçlarında kullanılabilir olmuştur. Vegetatif yöntemlerle üretimi mümkün olmayan yada zor olan türlerde anaç materyali üretimi için diğer metodlara göre daha zahmetsiz olan tohumların kullanılması tercih edilmektedir. Çögür üretmek amacıyla tohumlar doğrudan doğruya fidanlıktaki yerlerine ekilebildiği gibi çeşitli yapılara da ekilebilirler.

Kışların uzun ve serin geçtiği Doğu Anadolu bölgesinde özellikle Van gölü çevresi bölgenin ana iklim karakterinde farklı olarak daha ılıman iklim şartlarına sahiptir. İklimin getirdiği bu avantaj bölgede meyvecilik hatta fidancılık yapılmasına da olsak sağlamaktadır. (1, 2)

Van bölgesinde çögür yetiştirmek amacıyla sonbaharda ekilen tohumlar, kişi toprak altında, doğal katlama ortamında geçirmekte ve ilk baharda çimlenmeye başlamaktadır. Ancak bu çögürler durgun göz aşısına başlama zamanı olan Temmuz ayına kadar henüz aşısı yapılabilecek boyutlara erişmemektedir. İyi bir bakımla sert çekirdekli meyve türleri 2 yılda, yumuşak çekirdekliler ise bazen 3 bazende 4. yılda ancak aşılabilir duruma gelmektedir.

Bu çalışmada iyi bir meyvecilik potansiyeline sahip Van bölgesinde fidan üretiminde görülen anaç materyali yetiştirciliği ile ilgili aksaklılıkların giderilmesi amaçlanmıştır. Bu araştırmmanın bölgedeki fidan üreticisinin daha hızlı ve ekonomik üretim yapmasına yardımcı olacagi kanisındayız.

6- LITERATÜR ÖZETİ

Meyve ağaçlarının üretiminde vegetatif çoğaltmanın en kolay şekli olan aşıyla üretim tercih edilmektedir. Kültür çeşitlerini aşıyla üretmek, herseyden önce bu çeşitleri Üzerine aşılamak için anaç yetiştirmeyi gerektirmektedir. (1) Anaçlar, vegetatif (klon) ve generatif (çögür) olmak üzere iki tiptedir. Ama genelde kolay üretildikleri, yeterli ve bol kök teşekkül ettirdikleri, nisbeten geniş ekolojik şartlara uygunluk sağladıkları ve ekonomik oldukları için tohumdan elde edilen çögürler tercih edilmektedir. (2),

Çögür elde etmek için tohumlar, tohum tavalarına serpme yada dar aralıklarla açılmış çizgilerle ekilirler. Ekim yeriin ekonomik olarak kullanılması için tohumların gereği kadar birbirine yakın ekilmesi gerekmektedir. Üte yandan aşırı bir sıklıkta çökerten hastalığına karşı eğilimi arttırmaktadır. Ekimden sonra tohum tavalarına malç konulması, sonbaharda ekilen ve çimleninceye kadar toprakta uzun süre kalan veya soğuk bölgelerde ekilen tohumlar için özellikle tavsiye edilmektedir. Malç olarak kullanılan maddeler arasında testere talaşı, çuval parçları, öğütülmüş misir sapi, kum, çiftlik gübresi ve kar yer almaktadır. Ayrıca polietilen örtülerin tohum tavası örtüsü olarak kullanıldığı da görülmüştür. Bu durumda sonbahar ekimi yapılmakta toprağın üzerine ince bir testere talaşı serpilerek sulanmakta ve polietilen örtü serip bunun da üzerine çuval konulmaktadır. (2)

Kışın yaprağını döken bir çok bitkinin tohumları (kayısı

badem, armut, ceviz, mahlep ve erik) özel tohum tavalarında ziyade, doğrudan doğruya fidanlığa, sıralar üzerine ekilir.

(3) Bu tarz ekim kişinin yaprağını döken ağaçlarla, kabuklu meyvelerde anac matervali yetiştirmeye konusunda uygulamaktadır. Eğer meydana gelen cögürler bulundukları yerde göz asısı veya öteki aşilarla asılanacaklarsa, sıralar arasındaki mesafe 120 cm. olmakta ve tohumlar sıra üzerinde 10 cm. aralıklla ekilmektedirler. Ekim derinliği tohumun büyüğüğünne göre değişir. Büyük tohumlar (ceviz) genellikle 10-15 cm. orta büyülükteki tohumlar (kayısı, badem, şeftali ve pikan) yaklaşık olarak 7-8 cm. ve küçük tohumlar 4 cm. derinliğine ekilmektedir. (2)

Tohumlar kaba tekstürlü toprakta ince tekstürlü topraga nazaran daha derine ekilir, bu durum eğer her zaman sulama imkanı varsa zorunlu değildir. (3)

Tohumda faliyetin başlaması ve embriyonun yeni bitki hâline geçmesi olayına çimlenme denir. Çimlenme olayı için üç esas vardır; Bunalardan ilki mtchumum canlı olmasıdır. Diğer esas, tohum çimlenebilmek için mutlaka uygun çevre koşullarına maruz bulunmalıdır. Bu koşullar, alınabilir haldeki su, uygun sıcaklık ve oksijen təmididir. Üçüncü esas ise çimlenmeyi engelleyen iç koşulların ortadan kalkmasıdır. Tohumlar embriyollarında olgunluğu sağlamak ve çimlenmelerini kolaylaştırmak için katlamaya tabii tutulabilir. Katlama ortamı olaraq genelde nemlendirilmiş kum kullanılır. Fazla miktarda tohumla çalışılacaksa ve soğuk have odaları yeterli değilse

sonbahar ekimi yapılabilir. Böylece tohumlar kişi toprak altında doğal katlama ortamında geçirmekte ve ilk baharda çevre şartları uygun hale gelir gelmez çimlenme gerçekleşmektedir.

(2)

Cimlenme sırasında meydana gelen olayların başında suyun emilmesi gelmektedir. Bunu sırasıyla enzim ve solunum faaliyeti, yedek besin maddelerinin basit ve eriyebilir hale gemesi, bunların nakli, özümlenmesi ve büyümesi ve büyümeyenin başlaması izler. Çimlenmenin ileri safhasında çögürün yapısı belli olur. Çögürün başlangıçtaki büyümesi iki şekilde olur. Birincisi epigeous çimlenmedir. Bu çimlenmede hipokotil uzar ve çanak yapraklar toprak üstüne çıkar. İkincisi ise hipegeous çimlenmedir. Hipokotilin uzamasıyla çanak yapraklar toprak üstüne çıkmaz, yalnız epikotil dışarı çıkar. Meyve türlerinden kiraz epigeous çimlenmeye, şeftali ise hipegeous çimlenmeye örnek teşkil etmekdir. (2)

Suyun emilmesi olayından sonra çimlenmede ikinci ihtiyaç duyulan şey uygun bir sıcaklıktır. Bazı türlerə ait bitki tohumları oldukça geniş sıcaklık dereceler arasında çimlenebilirler halde, bazıları sadece dar ve belirli sıcaklık derecelerinde çimlenebilir. Sıcaklık çimlenmeden sonra fide ve çögürün büyümesi üzerine de etki yapar. Tohumların çimlenmesi için sıcaklık üç esas üzerinden düşünülebilir. Minimum, maksimum ve optimum; Bu sıcaklıkların herhangi bir tür için tayini biraz zordur, çünkü sıcaklık hem çimlenme gücüne hemde çimlenme hızına etki yapar. (2) Minimum sıcaklıklar bunların

altında çimlenme olmadığı sıcaklıklardır. Maksimum sıcaklıklar çimlenmenin meydana geldiği en yüksek sıcaklıklardır. Optimum sıcaklıklar ise çimlenme için en uygun olan sıcaklıklardır. Bu sıcaklıklar yüzde itibarıyle en fazla çögürün en yüksek çimlenme hızıyla meydana geldiği sıcaklıklardır. (2)

Fidanlıklarda ilk yıl gelişmelerinde herhangi bir arıza bir duraklama olmadan çögürlerin devamlı büyümelerin temin çok önemlidir. Devamlı su temini, yabana ot, hastalık ve zararlılarla savaş çögürlerin başarılı bir şekilde büyümeye yardımcı olan faktörlerdir. (2)

Birçok türlerin çögürleri fidanlıkta ilk 1-2 yıl özel olarak hazırlanmış tohum tavalarında yetiştirilirler. Bitkinin cinsine bağlı olarak çögürler tohum tavalarında 1-3 yıl kalabilirler. Yavaş büyüyen türlerin çögürleri çoğu kez iki yıllık bir beklemeyi gerektirir. Bitkilerin bir çogu birinci yıl sonunda sökülerken şasirtma parsellere veya fidancılık parsellere dikilir ve böylece daha fazla gelişmeleri temin edilir. Fidanlıkta Üretim çögürlerin tohum tavaları ve fidanlıkta kaldıkları süreyi göstermek için bir numaralama sistemi kullanılır. Örneğin 1-2 olarak gösterilen bir numara, bu çögürlerin bir yıl tohum tavasında 2 yılda şasirtma parselinde büyüğünü gösterir. Aynı şekilde 2-0 olarak gösterilen bir numara, çögürün iki yıl tohum tavasında kaldığı ve şasirtma parselinde hiç kalmadığı belirtmektedir. (2)

Uygun ekolojilerde kurulmuş fidanlıklarda iyi bakım şartları altında çögürlerin çimlendikleri yılın büyümeye devresinde

normal gelişmelerini tamamlayarak o mevsimin sonunda aşı parsellere sasırtılacak duruma geldikleri ancak soğuk iliman iklim bölgelerinde kurulan fidanlıklarda sıcaklığın düşük gelişme periyodununda kısa olması nedeniyle özellikle yumuşak çekirdeklı meyve çögürlerinin bir mevsimin içerisinde yeteri kadar büyümedikleri belirtilmektedir. Bir yılda aşı yapımına uygun duruma gelmeyen çögürler bir yıl daha tohum tavalarında tutularak aşı yapımına uygun boyutlara ulaşmaları beklenmektedir. (4)

Meyveciligin en önemli kollarında birini oluşturan fidancılığın teknigine uygun bir şekilde yapılabilmesi için fidancılığın işleyisi ile ekonomik üretim hakkında bilgi sahibi olmak gerektigi ve fidanlıklarda seri ve verimli üretim yapabilmek için fidanların kısa sürede çabuk gelişmeleri istenmektedir. Bunun için sulama, gübreleme ve toprak işleme gibi kültürel önlemlerin iyi bir şekilde uygulanması yanında yeterli sıcaklığında gerekli olduğu belirtilmiştir. (4)

Yalova Atatürk Bahçe Kültür Araştırma Enstitüsünde yapılan bir çalışmada, armut fidanı üretiminde çögür gelişimi için ayrılan bir yıllık süreyi kısaltmak ve çögür gelişimini hızlandırmak amacıyla çögür gelişiminin bir kısmı seralarda harç içinde çercekleştirilmiş ve daha sonra doğrudan aşı parsellere aktarılarak aynı yıl içerisinde asılanmıştır. (5)

1986 yılında Doğu Marmara Bölgesinde yaygın yabani armut türlerinin çögür anacı olabilme özelliklerini tespit etmek

Üzere yapılan başka bir çalışmada da yine çögür üretime harcanan zamanı azaltmak için çögürler 5-6 yapraklı oluncaya kadar daha sıcak bir ortamda, cam seralarda büyümeye bırakılmış ve bu arada çögürlerde boy ve çap ölçümleri yapılmıştır. Yabani armut tohumlarında elde edilen çögürlerin çap ve boy ortalamaları ile ilgili hesaplar sonunda çögür çapları 4,96-9,06 mm. ve çögür boyları 11,53-58,91 cm. arasında değiştiği saptanmıştır. (6)

Bitkileri uygun sıcaklık ortamlarında yetiştirmenin gelişmeyi hızlandırdığı ve zaman kaybını önlediği yine Atatürk Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsünde bazı kültür çeşitleriyle yabani türlerin elma anacı olarak kullanılabilirliğiniini saptamak amacıyla yapılan bir çalışmada gözlenmiştir. Araştırmada fidan üretimi; çögür yetistiriciliğinin ilk safhası bir serada gerçekleştirilerek ve daha sonra çögürler aşı parsellere aktarılarak iki yıla indirilmiştir. (7)

Doğu Marmara Bölgesinde (1987) yürütülen bir araştırma da çögür üretime harcanan zamanı kısaltmak için çögür gelişiminin bir kısmı seralarda gerçekleştirilmiş ve daha sonra çögürlerin doğrudan aşı parsellere aktarılarak aynı yıl içerisinde aşıladıkları tesbit edilmiştir. Denemedede çögür çaplarının 6,6-8,3 cm. çögürlerin boylarının ise 63,8-82,0 cm. arasında değiştiği belirtilmiştir. (8)

1986 yılında erik araçlarıyla ilgili İzmir'de yapılan bir çalışma da, tohumlar naylon torbalara ekilmiş ve tünel altına yerleştirilen bu torbalarda süren tohum sayısına gö-

re çimlenme yüzdeleri belirlenmiştir. Ayrıca çögürlerin çap ve boy gelişimleri ile ilgili ilk yıl aşıya gelme durumları incelenmiş ve tatminkar sonuçlar alınmıştır. (5)

Örtüaltıda yetişirilen çögürlerin gelişim durumları ile ilgili yapılan bir çalışmada da başarılı sonuçlar alındığı ve örtüaltına ekilen tohumlardan yetişirilen çögürlerde açık araziye ekilen tohumlardan elde edilenlere göre çögür boyu uzun ve kök gelişmenin daha iyi olduğu belirtilmiştir. (9)

Uhinos'un 1955' de yaptığı bir çalışmada ise elma, erik ve kiraz tohumları seraya ekilmiş, genç çögürler küçük torbalarda harç içine alınıp camekanlı yastıklara yerleştirilmiş, ve bir ay burada kaldiktan sonra hazırlan başında aşı parsellerine aktarılmıştır. Araştırma sonunda iyi bir çögür gelişimi meydana gelmiş ve hepsi ağustos ayında aşılamıştır. (10)

Elma çögürü yetişiriciliğiyle ilgi 1986 yılında Litvanya'da yapılan bir çalışmada elma tohumları plastik seralara ekilerek m^2 'de 60-70 iyi adet kalitede çögür elde edilmiştir. (11).

Japonya'da 1989'da yapılan bir çalışmada *P. pyrifolia* c.v Kosui (Japan ayvası) ağaçları 13 marttan 20 mayıs'a kadar polietilen ile korunmuştur. Günlük maximum sıcaklık plastik altında açıkta 2-6 °C. daha yüksek olduğu ve koruma altında yetişirilen ağaçların açıkta yetişirilenlerden %15 daha geniş yapraklı ve %22 daha uzun sürgülü oldukları test bit edilmiştir. Kök solunum aktivitesinde plastik altında açıkta kinden daha yüksek bulunmuştur. (12)

İtalya'da 1984 yılında yapılan bir araştırmada ise ör-

tüaltında yetiştilerilen şeftalilere ilk çiçeklerin 0,20 mm. polietilen örtülerle kaplanmış, sarada oluşan sürgünlerde meydana geldiği belirtilmektedir. (13)

Cam ve plastik örtüler çoğaltma yerleri olarak önemli yapılar olarak bilinmektedir. Birçok modern fidancılık işletmesinde diğer fidan üretim teknikleri yanında alçak ve yüksek plastik örtüler ile çam yapıları içerisinde fidan üretimi son yıllarda oldukça yaygın olarak kullanılmaktadır. Ancak ülkemizin hemen her bölgесine yayılmış olan fidancılık işletmelerinin çögür üretimlerinde örtü sistemlerine gereği kadar önem verilmemektedir. Örtü sistemlerinin büyük cogunuğu sebze ve çiçek üretimi amacıyla kullanılmaktadır. (14)

Fidancılık işletmelerinde düzenli ve ekonomik bir üretim faaliyetlerinde bulunabilmek için bu cam ve plastik örtü sistemlerine de yer verilmesi ve bunların işletme içerisinde düzenlemelerine önem gösterilmesi gerektigi belirtilmişdir. Örtü sistemleri içerisinde cam ve plastik seraların dışında mini plastik, sathi plastikler, alçak plastik tünel ve yüksek tünelilerin kullanılabileceği belirtilmektedir. (14)

Ülkemizin hemen her bölgesinde dagılmış olan fidancılık işletmelerinde cam ve plastik örtülerin kullanılmasının fidan kalitesine olumlu etkide bulunacağı gibi ayrıca üretimin ekonomik olmasını saglayacağı bellirtilmistir. Bunun icin modern anlamda düzenli ve ekonomik bir üretim ve pazarlama faaliyetlerinde bulunabilecek bir fidancılık işletmesinde cam plastik örtülerinde bulunması gerektigi belirtilmektedir. (14)

7- MATERİYAL VE METOD

7.1 Materyal

Bu çalışma, Tarım Köyişleri Bakanlığı, Van Tarım İl Müdürlüğüne bağlı Meyvecilik Üretme istasyonuna ait üretim alanında 1990-1991 yıllarında yürütülmüştür.

Araştırma materyali olarak 6 değişik türde meyve tohumu kullanılmıştır. Bunlardan; elma, armut, kara erik ve şeftali tohumları ile armut tohumları Artvin Meyvecilik Üretme İstasyonudan, kayısı tohumu Van Üreticisinden, mahlep tohumu ise Tokat'tan temin edilmiştir.

7.2- Metod

Çalışma tesadüf parselleri deneşe desenine göre dört tekerülü olarak kurulmuştur.

Araştırma çeşitlerine ait tohumlara ekimden önce herhangi bir muamele uygulanmamıştır. Ancak tohumlar sonbaharda ekildiği için kişi toprak altında doğal katlama ortamında geçirmişlerdir.

7.2.1- Ekim Yastıklarının Hazırlanışı

Bu araştırma için 10 cm yükseklik, 120cm genişlikte 12 adet tünelaltı yastığı oluşturulmuştur. Yastıklar arasında 60cm mesafe bırakılmıştır. Tünel altı yastıklarına göre 10cm daha aşağıda olan 60cm'lik tünel aralarının tüneller üzerine yağacak yağmur sularını drene etmesi düşünülmüştür. Deneşenin kurulduğu arazide toprak yapısını iyileştirmek zorunlu görülmüş ve bu amacla tünel yastıkları hazırlamadan toprağı enjeksiyon yöntemiyle hazırlanmıştır. Bu işlemde 1 ton/m³ toprakta 100 gram orjantik

gubre karışımından oluşan harç tohum ekiminden önce tünel altı yastıklarına ilave edilmiştir.

7.2.2. Tohum Ekimi

Ekim işlemi 19.11.1990 tarihinde yapılmıştır. Elma, armut kayısı şeftali, erik ve mahlup türlerinin her birinden ikişer yastığa tohum ekimi yapılmıştır. Ekim sırası yapılmış ve sıra aralığı 30cm bırakılmıştır. Böylece her yastıkta 4'er sıra oluşturulmuştur.

7.2.3. Tünellerin Tesisi

Tünel iskeleti olarak 8mm kalınlığında demir kullanılmıştır. Boyları 280cm olarak kesilen demirler topraga gömülünce 70cm yarıçaplı daireler oluşturulacak şekilde bükülmüş ve yastıklara birer metre arayla yerleştirilmiştir. Siddetli rüzgarlara dayanıklı olması ve zamanla bitkilerin üzerine eğilmemesi için iskelet demirler ve üst noktalardan ve yanlarından daha ince bir telle birbirlerine baglanmıştır. Örtü malzemesi olarak 0,30mm kalınlığında UV katkılı plastik kullanılmıştır. Örtülerin eni 3m olarak ayarlanmış ve civileştirme başlangıcı olan 26.3.1991 tarihinde her meyve türünden birer yastık örtü altına alınmıştır.

7.2.4. Bakım İşleri ve Uygulamalarla İlgili Ölçümler

Civileştirme olayı tamamlanınca yumuşak çekirdeklerden sıra üzeri 3-5'er cm, sert çekirdeklerde ise 5cm-7cm kalacak şekilde seyretleme yapılmıştır.

Civileşmeden sonra sulama, çapalama ve ot alma işlemleri hem örtü altına alınan hemde açıkta bırakılan çögürlerde mun-

tazam olarak yapılmıştır. Temmuz ayı içinde üç defa N'lu gübre verilmiş, ayrıca temmuz ayında iyi gelişen çögürlere gövde temizliği yapılmıştır.

Örtü altına alınan çögürlerde gündüz havalandırması yapılmış, tünel içinde sıcaklığın 30 C'nin altına düşmemesi 35 C'nin de üstüne çıkmamasına dikkat edilmiş, hava sıcaklığı arttıkça havalandırma süresi ve yüzeyi arttırılmıştır.

29.4.1991 tarihinde boy ve çap ölçümüne başlanmıştır. Boy ölçümü için şeritmetre kullanılmış ve ölçümler toprak seviyesinden yapılmıştır. Çap ölçümü toprak seviyesinden 5cm yukarıdan, kumpasla yapılmıştır.

Havalarda iyice ısınmaya başlayınca bitkilerdeki gelişmenin olumsuz yönde etkilenmemesi için örtüler birden bire kaldırılmamıştır. Önce gündüzleri etekler tamamen toplanıp geceleri kapatılmış. Daha sonra zaman zaman geceleride eteklerin bir kısmı açık bırakılmış 21.6.1991 tarihinde ise örtüler tamamen kaldırılmıştır.

Örtüler kaldırıldıktan sonra bakım işlerine devam edilmiş ve 10 gün arayla boy-çap ölçümleri alınmıştır. 30.8.1991 tarihine kadar bu ölçümler devam etmiştir.

Her ölçümde bütün çeşitlerden 40 adeti örtü altından 40 adeti açıkta yetişirilenlerden olmak üzere toplam 480 adet çögürde boy ve çap ölçüme yapılmıştır. Ayrıca tüm çögürlerde bu ölçümlerden başka kök özellikleriyle ilgili bazı ölçümler ve gövde ağırlıkları tespit edilesek ortalama değerler almış.

Gelişme periyodu sonunda, bitkiler yaprağını döktükten

sonra, köklerine zarar vermeden topraktan çıkarılmış ve kazık kök boyu, kazık kök çapı (kök boyazının 5 cm altında) en gelişmiş saçak kök uzunluğu, yan köklerde dallanma sayısı, kök yaşğılığı ve gövde yaşğılığı belirlenmiştir. Ağırlıklar gr. olarak ölçülmüş ve ölçümler hassas terazi ile yapılmıştır.

Sekil 1. Tunel iskeletinin kurulusu

Sekil 2. Plastiklerin örtülmesi

Sekil 3. Tünellerin havalandırılması

8- BULGULAR

8.1 Örtüaltında ve Açık Arazide Yetişirilen Çögürlerin Gövde Özellikleri

Araştırmada bazı sert ve yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerin örtüaltıda ve açık arazideki gövde uzunlukları ve gövde capları ölçülümsüz ayrıca gövde yaşı ağırlıkları da tartılarak gelişmeleri izlenmiştir.

8.1.1 Çögürlerde Gövde Boyu Gelişimi

8.1.1.1 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Örtü Altındaki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri

Sert çekirdekli meyve türlerinden kayısı, seftali, erik ve mahlep tohumları 19.11.1990 tarihinde ekilmiş ve martın son yarısından itibaren çimlenme görülmeye başlamıştır. Çimlenmenin başlamasıyla birlikte örtü altına alınan çögürlerde birbirinden farklı gelişme hızları tespit edilmiştir. Her türden 40 bitki olmak üzere sert çekirdeklilerden toplam 160 bitki örtü altına alınmıştır. Gövde uzaması ile ilgili ölçümlere nisan ayında başlanılmış ve bu ölçümler 10'ar gün arayla eylül ayı sonuna kadar devam etmiştir. Aylar itibariyle kayısı, erik, seftali ve mahlep çögürlerindeki gövde gelişmeleri ile ilgili veriler topluca çizelge 1'de gösterilmiştir.

Çizelge 1. Örtüaltında yetiştirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinde aylar itibariyle gövde boyu ortalamaları.

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL
ŞEFTALI	37,85±6	43,33±6	57,14±6	72,49±6	87±6	89±6
KAYISI	16±2	24,16±2	41,25±2	75,09±2	101±2	107,64±2
ERİK	11,31±3	21,13±3	40,01±3	66,06±3	90±3	96±3
MAHLEP	13,62±2	14,51±2	19,98±2	31,43±2	37,77±2	38,6±2

Cizelge 1'de görülebileceği gibi araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinden örtüaltı uygulamada en fazla boyalı, kayısı çögürlerle ulaşmıştır. Kayısı çögürlerinde nisan ayı ortalaması 16 cm iken bu uzunluk eylül ayında 107,64 cm'ye ulaşmıştır. Örtüaltında yetiştirilen erik çögürlerinde gövde boyu ortalaması 11,31 cm olarak saptanmış, eylül ayında ise 96 cm'ye ulaşmıştır. Şeftali çögürlerinde ise nisan ayındaki boy ortalaması araştırmada ele alınan diğer sert çekirdeklilerden daha fazla bulunmuştur. Şeftali çögürlerinde nisan ayı gövde boyu ortalaması 37,85 cm. olarak saptanmıştır. Şeftalilerde gövde boyu gelişme periyodunun sonu olan eylül ayında 89 cm'ye ulaşmıştır. Örtü altında yetiştirilen mahlep çögürlerinde nisan ayındaki boy ortalaması 13,62 cm iken eylül ayında 38,6 cm'ye ulaşmıştır.

Türlerde aylar itibariyle gövde uzamaları istatistikî analize tabi tutulmuş ve aylara göre boy gelişmeleri gruplanılarak çizelge 2'de gösterilmiştir.

Çizelge 2. Araştırmada ele alınan sert çekirdeklilerde

aylar itibariyle gövde gelişmeleri ile ilgili istatistikî analiz gruplandırmaları.

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
SEFTALİ	D	CD	CB	AB	A	A
KAYISI	E	D	C	B	A	A
ERIK	F	E	D	C	B	A
MAHLEP	D	CD	C	B	A	A

Cizelge 2 den de görülebileceği gibi seftali çögürlerinde nisan ayındaki gövde gelişim hızıyla agustos ve eylül'deki gelişim hızları istatistikî olarak farklı bulunmuştur. Mayıs ,haziran ve temmuz aylarındaki gelişme hızları ise birbirinden farklı olmasına rağmen istatistikî açıdan farksız bulunmuş ve aynı grupta yer almıştır. Benzer şekilde agustos ve eylül ayındaki gelişme hızları da istatistikî açıdan farksız bulunmuş ve aynı gruba dahil edilmiştir.

Örtüaltında yetişirilen kayısı çögürlerinde ise gövde gelişimi nisan, mayıs, haziran ve temmuz ayları itibariyle istatistikî açıdan farklı bulunmuş ve hepsi ayrı ayrı birer grup oluşturulmuştur. Agustos ve eylül aylarındaki gövde gelişmeleri ise istatistikî olarak farksız bulunup aynı grupta yer almışlardır. Örtü altında yetişirilen erik çögürlerinde ise gövde gelişim hızı istatistikî açıdan bütün aylarda birbirinden farklı bulunmuştur. Mahlep çögürlerinde ise gövde gelişimi bakımından agustos ve eylül ayları istatistikî ola-

rak farksız bulunmuş, Mayıs ayı gövde gelişim hızı ise birbirinden farklı gruplar oluşturan Nisan ve Haziran ayları ile istatistikî olarak farksız bulunmuştur. Temmuz ayındaki gövde gelişimi diğer aylardan farklılık göstermiştir.

8.1.1.2 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Açık Arazide Aylık Gövde Boyu Gelişimleri.

Sert çekirdekli meyve türlerinden kayısı, şeftali, erik ve mahlep tohumları 19.11.1990 tarihinde arazi hazırlanan tohum tavalarına ekilmiş ve deneme süresince açık arazide gelişmelerini sürdürmüştür. Bu uygulamada yine her türden 40 bitki olmak üzere toplam 160 bitki incelemeye alınmıştır. Araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerin açık arazideki aylık gövde gelişimleri topluca çizelge 3 te verilmiştir.

Cizelge 3. Açık arazide yetişirilen şeftali, kayısı, erik ve mahlep çögürlerinde aylar itibarıyle gövde gelişim ortalamaları

	NİSAN	MAYIS	AZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ŞEFTALI	15,28±6	27,54±6	34,79±6	37,94±6	40,66±6	46,66±6
KAYISI	7,93±1	13,23±1	22,95±1	28,16±1	35,84±1	36,89±1
ERİK	7,08±1,5	10,31±1,5	14,48±1,5	24,92±1,5	39,96±1,5	40,87±1,5
MAHLEP	—	4,50±0,5	5,86±0,5	7,30±0,5	7,33±0,5	8,10±0,5

Cizelge 3'den de izlenebileceği gibi açık arazide yetişirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinden gelişme periyodu

sonunda en uzun boyda şeftali çögürleri ulaşmıştır. Açık arazide yetişirilen şeftali çögürlerinde ortalama gövde uzunluğu nisan ayında 15,28 cm. iken düzenli bir artarak gelişme periyodunda 46,66 cm.'ye ulaşmıştır. Araştırmada ele alınan sert çekirdeklilerden açık arazide yetişirilen çögürlerden gelişme periyodu sonunda şeftaliden sonra en uzun boyda erik çögürleri ulaşmıştır. Eriklerde nisan ayında gövde boyu ortalaması 7,08 cm. iken, eylül ayında bu miktar 40,87 cm.'ye ulaşmıştır.

Gövde uzunluğu bakımından erik çögürlerinden sonra sırasıyla kayısı ve mahlep yer almıştır. Kayısı çögürlerinde gelişme periyodu sorunda gövde uzunluğu 36,89 cm. Mahlepçe ise 8,10 cm. olarak saptanmıştır. Mahlepçe gelişme çok yavaş olduğundan açık arazide yetişirilen mahleplerde sürgün ölçüne mayıs ayında başlamıştır. Yapılan istatistikî analizlerde meyve türlerinin aylık gövde gelişimleri gruplandırılarak Çizelge 4'te verilmiştir.

Cizelge 4. Açık arazide yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerinin ayalar itibarıyle gövde gelişimleri ile ilgili istatistikî analiz gruplandırmalar.

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
SEFTALİ	B	AB	A	A	A	A
KAYISI	E	D	C	B	A	A
ERİK	D	D	C	B	A	A
MAHLEP	—	C	BC	AB	A	A

Cizelge 4'ten görebileceği gibi açık arazide yetişirilen şeftali cögürlerinde nisan ve Mayıs aylarındaki sürgün gelişme hızları istatistikî olarak aynı grupta yer almıştır. Nisan ayı ile diğer aylar (Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül) arasındaki gelişme miktarları ise istatistikî açıdan farklı bulunmuştur. Mayıs, Haziran, Temmuz, Ağustos, Eylül aylarında açıkta yetişirilen şeftali cögürlerinde sürgün gelişim hızı bakımından istatistikî bir fark yoktur. Kayısı cögürlerinde ise aylık gövde boyu gelişimleri Ağustos ve Eylül aylarında istatistikî olarak birbirinden farksız, diğer aylardan (Nisan, Mayıs, Haziran, Temmuz) istatistikî açıdan birbirinden farklı bulunmuş ve ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Açık arazide yetişirilen erik cögürlerinde ise Nisan-Mayıs aylarında gövde gelişimleri istatistikî olarak birbirinden farksız ve en az Ağustos ve Eylül ayları arasındaki gövde boyu gelişimleri de istatistikî açıdan farksız ve en yüksek olarak ayrı ayrı gruplar oluşturmuştur. Haziran ve Temmuz aylarındaki gelişimleri ise istatistikî olarak incelendiginde hem birbirinden hem de diğer aylardan farklı bulunmuştur. Açık arazide yetişirilen mahlep cögürlerinde ise Mayıs ayındaki gövde gelişimi istatistikî açıdan Temmuz, Ağustos ve Eylül'de farklı bulunmuş ve ayrı ayrı gruplandırılmış, Haziran ayındaki gelişmeye ise banzer bulunmuş ve aynı grupta değerlendirilmiştir.

8.1.1.3 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Ortü Altındaki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri.

Yumuşak çekirdekli meyve türlerinden elma ve armut Üze-

rinde çalışılmıştır. Tohumlar sert çekirdeklerle birlikte 19.11.1990 tarihinde ekilmiş ve çimlenmenin başlamasıyla birlikte örtüaltına alınmıştır. Yumuşak çekirdeklerde de 40 adet elma ve 40 adet armut olmak üzere toplam 80 adet cögür üzerinde çalışılmıştır.

Örtüaltında yetiştirilen elma armut cögürlerinin aylar itibarıyle gövde boyu gelişim durumları çizelge 5'te toplu olarak verilmiştir.

Çizelge 5. Örtüaltında yetiştirilen elma ve armut cögürlerinin aylar itibarıyle gövde boyu ortalamaları(cm).

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL
ELMA	7,06±5	11,60±5	22,49±5	35,48±5	54,00±5	60,00±5
ARMUT	7,21±2	11,16±2	21,00±2	26,73±2	36,18±2	37,97±2

Cizelge 5'te de görülebileceği gibi elma cögürlerinde nisan ayında gövde boyu ortalama 7,06 cm. iken gelişme gidererek artmış ve eylül ayında ortalama sürgün uzunluğu 60,00 cm'ye ulaşmıştır. Armutlarda ise nisanda 7,21 cm. olan gövde boyu eylülde 37,97 cm'ye ulaşmıştır.

Araştırmada ele alınan yumuşak çekirdekli meyve türlerinin cögürlerinin aylar itibarıyle gövde uzmanları istatistik analize tabi tutulup ve aylara göre gruplandırılarak çizelge 6'da gösterilmiştir.

Çizelge 6. Elma ve armut cögürlerinin aylar itibarıyle örtüaltındaki gövde gelişimleriyle ilgili istatistik analizi

gruplandırmaları.

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	C	C	CB	B	A	A
ARMUT	C	C	B	B	A	A

Cizelge 6'dan da anlaşılacağı gibi örtüaltıda yetişti- rilen elma ve armut çögürlerindeki gövde boyundaki gelişme hızı aylar itibariyle birbirinden farklılık göstermiştir. Elma çögürlerinde nisan, mayıs ve haziran aylarındaki gelişmeler istatistik olarak benzer seyretmiştir. Nisan ayı ile temmuz ve agustos ayındaki gelişme hızları istatistik olarak farklı bulunmuş ve herbiri ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Örtüaltıda yetiştilen armut çögürlerinde ise nisan ayındaki gelişme ile, haziran temmuz, agustos ve eylül ayları arasındaki gelişme istatistik olarak farklı bulunmuş ve ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Aynı şekilde haziran ayındaki gövde gelişimi ile a- gustos ayındaki gelişim istatistik açıdan farklı bulunmuş- tur. Nisanmayıs, haziran-temmuz ve agustos-eylül aylarındaki gövde gelişimleri kendi aralarında istatistik açıdan benzer bulunmuş ve aynı grupta yer almışlardır.

8.1.1.4 Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürle- rin Açık Arazideki Aylık Gövde Boyu Gelişimleri.

Açık arazide yetiştilen elma ve armut çögürlerinde ör- tüaltıda yetiştilenlere kıyasla daha yavaş bir gövde ge- lişimi görülmüştür. Örtüaltıda yetiştilenlerde olduğu gibi yine elmalarda armutlara göre daha hızlı bir gelişme olmuş-

tur. Aylar itibariyle açık arazide yetişirilen elma ve armut çögürlerinin gövde gelişimleri çizelge 7'de verilmiştir.

Cizelge 7. Açık arazide yetişirilen elma ve armut çögürlerinin aylar itibariyle gövde gelişimleri; (cm)

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	3.48±2	6.46±2	10.84±2	16.53±2	19.42±2	19.65±2
ARMUT	4.53±0,7	6.53±0,7	9.93±0,7	12.25±0,7	13.47±0,7	13.47±0,7

Cizelge 7'den de görülebileceği gibi elma ve armut çögürlerindeki ortalama gövde uzaması aylara göre farklılık göstermektedir. Açık arazide yetişirilen elma çögürlerinde nisan ayı sürgün ortalaması 3.48 cm. iken eylül ayında 19.65 cm. olarak beirlenmiştir. Açık arazide yetişirilen armut çögürlerinde ise gelişme başlangıcında ortalama gövde boyu almadan daha fazla iken (4.53) gelişme yavaş olmuş ve vegetasyon periyodu sonunda 13.47 cm'ya ulaşmıştır.

Açık arazide yetişirilen elma ve armut çögürlerinin aylar itibariyle gövde gelişimleri istatistikî olarak ve aylara göre sürgün gelişimleri grupperlendirilerek çizelge 8'de verilmiştir.

Cizelge 8. Denemede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve tirlerine ait çögürlerin açık arazideki gövde gelişimlerinin aylar itibariyle istatistikî olarak grupperlendirilmesi.

	NİSAN	MAYIS	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	C	C	BC	AB	A	A
ARMUT	C	C	B	A	A	A

Cizelge 8'den de anlaşılacağı gibi, açıkta yetişirilen elma ve armut çögürlerinin gövde gelişim hızları aylar itibarıyle farklı şekillerde seyretmiştir. Elma çögürlerinde nisan mayıs ve haziran aylarında ki gelişme hızları istatistik olarak benzer bulunmuştur. Aynı şekilde temmuz, agustos ve eylül aylarında da istatistik olarak benzer gövde gelişim seyri saptanmıştır. Açık arazide yetişirilen armut çögürlerinde ise gövde gelişmesi istatistik olarak nisan ve mayıs aylarında bir grup, haziran ayında bir grup, temmuz agustos ve eylül ayında ise bir grup şeklinde sınıflandırılmıştır.

8.1.2. Çögürlerde Gövde Çapı Gelişimi

Araştırmada ele alınan sert ve yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerin çap ölçümelerinde yeni sürgün ölçüünde kullanılan bitkiler aynı sıraya göre incelenmiştir. Çap ölçümüne haziran ayında başlamış ve çaplar kumpas kullanılarak toprak seviyesinin 5 cm. Üzerinden ölçülümüştür. Ölçümler 10 gün arayla eylül ayı sonuna kadar devam etmiştir.

8.1.2.1 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Örtüaltındaki Aylık Çap Gelişim Durumları.

Sert çekirdekli meyve türlerinden kayısı, şeftali, erik ve mahlep 'de çalışılmıştır. Örtüaltında yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerinden şeftali, kayısı ve erik'te Cap

gelisimi çok hızlı olmuş hepside aşı yapımına uygun kalınlığa ulaşmışlardır. Ancak mahlep çögürlerinde çap gelişimi diğerlerine göre daha zayıf olmuştur. Aylar itibariyle kayıs, erik, şeftali ve mahlep çögürlerinin örtüaltındaki çap gelişimleri topluca çizelge 9'da göstermiştir.

Cizelge 9. Araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltiesinde aylar itibariyle gövde çapı gelişmeleri.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
SEFTALİ	0,55±0,08	0,70±0,08	0,81±0,08	0,97±0,08
KAYISI	0,66±0,05	0,77±0,05	0,83±0,05	0,90±0,05
ERIK	0,58±0,05	0,63±0,05	0,85±0,05	0,91±0,05
MAHLEP	0,41±0,02	0,44±0,02	0,53±0,02	0,58±0,02

Cizelge 9'dan da görülebileceği gibi araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinde örtüaltı uygulamasına çok hızlı bir çap gelişimi gözlenmiştir. Araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinden periyodu sonunda en iyi çap gelişimi şeftalide gerçekleşmiştir. Şeftali çögürlerinde çap ölçümünün başlatıldığı haziran ayında çap ortalaması 0,55 cm. iken eylül ayı sonunda 0,97 cm' yeyükseltmiştir. Şeftaliden sonra çap gelişimi bakımından ikinci sıraya erik çögürleri almıştır. Örtüaltiesinde yetiştirilen erik çögürlerinde haziran ayında gövde çapı ortalaması 0,58 cm. ola-

rak saptanmış iken eylül ayı ortalaması 0,91 cm. olarak belirlenmiştir. Kayısı çögürlerinde hazırlan ayı gövde çapı ayı ortalaması 0,66 cm. ile şaftali ve erikten daha fazla olmasına rağmen eylül ayındaki gövde çapı gelişimi şeftaliden daha az olmuştur. Kayıslarda eylül ayındaki gövde çapı erik çögürlerinin çapına yakın bir gelişme göstermiş ve gelişme periyodu sonunda 0,90 cm. ölçülmüştür. Mahlep çögürlerinde ise hazırlan ayında gövde çapı ortalaması 0,41 cm. ölçülmüşken eylül ayında 0,58 cm'ye yükselmiştir.

Araştırmada ele alınan türlerin aylar itibariyle gövde sel gelişimleri istatistikî analize tabii tutulmuş ve aylara göre gövde çapı gelişimleri grupperlendirilerek Çizelge 10'da gösterilmiştir.

Çizelge 10. Denemede ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltındaki çap gelişimlerinin aylar itibariyle istatistikî olarak grupperlendirilmesi.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
SEFTALİ	B	AB	AB	A
KAYISI	B	AB	A	A
ERIK	B	B	A	A
MAHLEP	B	B	A	A

Çizelge 10'dan da görülebileceği gibi örtüaltında yetiştiirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinin gövde çapı gelişimleri aylar itibariyle birbirinden farklı göstermiştir. Şeftali çögürlerinde hazırlan ayındaki çap gelişim hızıyla,

eylül ayındaki gelişim hızı istatistikî açıdan farklı bulunmuş ve ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Örtüaltında yetişirilen şeftali çögürlerinde gövde çapı gelişim hızları birbirine benzer seyretmiştir. Erik çögürlerinde ise gövde çapı gelişimi bakımından haziran-temmuz arasında ve agustos-eylül arasında farklı gelişmeler olmasına rağmen bu Farklılık istatistikî açıdan önemsiz bulunmuş ve bu aylardaki çap gelişimi aynı grupta incelenmiştir. Buna karşılık eriklerde gövde çapı gelişim hızı haziran-agustos ve temmuz-eylül ayları arasında istatistikî açıdan farklı bulunmuştur. Kayısı çögürlerinde ise gövde çapı ölçümünün başlangıcı olan haziran ayındaki gelişme ile diğer aylardaki gelişmeler (temmuz, agustos, eylül) istatistikî yönden farklı bulunmuştur. Mahlep çögürlerinde ise gövde gelişim hızının aylar itibarıyle gruplandırılması, erik çögürlerinin gövde çapı gruplandırılmasına benzer bulunmuştur.

8.1.2.2 Açık Arazide Yetişirilen Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerinin Aylar Itibarıyle Gövde Çapı Gelişimleri.

Denemede açık arazide yetişirilen sert çekirdekli meyve çögürlerine örtüaltına alınan çögürlerle aynı bakım işlemleri uygulanmıştır. Sert çekirdeklilerden yine şeftali, kayısı, erik ve mahlep türlerinde çalışılmış ve gövde çapı ölçümlerinde de aynı sıra izlenmiştir. Aylar itibarıyle şefta-

li, kayısı, erik ve mahlep çögürlerinin açık arazide çap gelişimleri topluca çizelge 11'de gösterilmiştir.

Cizelge 11. Açık arazide yetişirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinin aylık ortalama gövde çapları.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ŞEFTALİ	$0,30 \pm 0,02$	$0,31 \pm 0,02$	$0,35 \pm 0,02$	$0,36 \pm 0,02$
KAYISI	$0,22 \pm 0,01$	$0,27 \pm 0,01$	$0,30 \pm 0,01$	$0,31 \pm 0,01$
ERİK	$0,28 \pm 0,02$	$0,30 \pm 0,02$	$0,34 \pm 0,02$	$0,36 \pm 0,02$
MAHLEP	—	—	—	0,22

Cizelge 11'de de görülebileceği gibi açıkta yetişirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinden gelişme periyodu sonunda en iyi gövde çapı gelişimi şeftali ve erik çögürlerinde gerçekleşmiştir. Şeftali çögürlerinde gövde çapı ortalaması Haziran ayında $0,30$ cm. iken eylül ayında $0,36$ cm. olmuş, erik çögürlerinde ise Haziran ayında $0,28$ cm. olan gövde çapı ortalaması eylülde şeftalideki kalınlığa ulaşmış ve $0,36$ cm. olarak ölçülmüştür. Açıkta yetişirilen kayısı çögürlerinde ise gövde çapı ortalaması Haziran ayında $0,22$ cm. iken eylül $0,31$ cm'ye ulaşmıştır. Açık arazide yetişirilen mahlep çögürlerinde ise çimlenme ve gelişme çok yavaş olduğundan ancak eylül ayında ölçüm yapılabilmiş ve o ayın ortalamasıda $0,22$ cm ölçülmüştür. Türlerin aylar itibarıyle çap gelişimleri istatistik analize tabii tutulmuş ve aylara göre çap gelişimleri gruplandırılarak Cizelge 12'de gösterilmiştir.

Cizelge 12. Denemede ele alınan sert çekirdekli mayve çögürlerinin açık arazideki aylık gövde çapı gelişimleri ilgili istatistikî gruplandırmalar.

	HAZIRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL
ŞEFTALİ	B	AB	AB	A
KAYISI	B	A	A	A
ERIK	B	AB	A	A

Cizelge 12' den de izlenebileceği gibi açık arazide arazide yetistirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinin aylar itibariyle gövde çapı gelişimleri istatistikî açıdan farklılıklar göstermiştir. Şeftali çögürlerinde hazırlan, ayındaki çap gelişme hızı ile temmuz ve ağustos aylarındaki gelişme arasındaki fark olmakla birlikte bu fark istatistikî olarak öneemsiz bulunmuştur. Hazırlan ayındaki çap gelişimi ile eylül ayındaki gelişim ise istatistikî olarak farklı bulunmuştur. Açıkta yetistirilen kayısı çögürlerinde ise hazırlan ayında gövde çapındaki gelişme, diger aylardan (temmuz, ağustos, eylül) farklı bulunmuş, buna karşılık temmuz, ağustos ve eylül aylarındaki çap gelişimleri ise istatistikî olarak birbirinden farksız bulunmuş ve hepsi aynı grupta yorumlanmıştır. Açık arazide yetistirilen erik çögürlerinin gövde çapı gelişme hızları hemen hemen şeftalide olduğu gibi gruplandırılmış ancak şeftaliden farklı olarak hazırlan ve ağustos aylarındaki çap gelişim hızları arasındaki fark erikte istatistikî açıdan önemli bulunmuştur. Her türde de temmuz

agustos ve eylül aylarındaki gövde çapı gelişim hızları arasındaki fark istatistik olarak önemsiz bulunmuştur.

8.1.2.3 Örtüaltında Yetiştirilen Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin Aylar Itibarıyle Gövde Çapı Gelişimleri.

Yumuşak çekirdekli meyve türlerinden yine elma ve armut'ta çalışılmış ve gövde gelişimleri ölçülen bitkiler aynı sıraya göre gövde çapı ölçümünde kullanılmıştır. Gövde çapı ölçümelerine sert çekirdeklerde olduğu gibi hazırlanın ayında başlanmış ve 10'ar gün arayla eylül sonuna kadar devam etmiştir. Örtüaltında yetiştircilikte aylar itibarı ile elma ve armut cögürlerindeki çap gelişimleri topluca çizelge 13'de gösterilmiştir.

Çizelge 13. Örtüaltında yetiştirilen elma ve armut cögürlerinin ortalama çap gelişimleri.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AĞUSTOS	EYLÜL
ELMA	$0,33 \pm 0,05$	$0,39 \pm 0,05$	$0,49 \pm 0,05$	$0,55 \pm 0,05$
ARMUT	$0,36 \pm 0,04$	$0,59 \pm 0,024$	$0,67 \pm 0,04$	$0,73 \pm 0,04$

Cizelge 13'ten de görüleceği gibi örtüaltında yetiştirilen armut cögürlerinde gövde çapı elmalara göre daha iyi gelişmiştir. Armut cögürlerinde hazırlanın ayında gövde çapı ortalaması $0,36$ cm iken temmuz ve agustosta hızlı bir gelişme gösterip eylül ayında $0,73$ cm'ye ulaşmıştır. Elma cögürlerinde ise hazırlanın ayında $0,33$ cm olan gövde çapı eylülde $0,55$ cm ye ulaşmıştır. Türlerin aylar itibarı ile çap gelişimleri

istatistikî analize tabii tutulmuş ve aylara göre çap gelişimleri gruplandırılarak çizelge 14'de verilmiştir.

Cizelge 14. Elma ve armut çögürlerinin çap gelişimlerinin aylar itibarı ile istatistikî olarak gruplandırılması.

	HAZIRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	B	AB	AB	A
ARMUT	B	A	A	A

Cizelge 14'de anlaşıldığı gibi örtüaltında yetistirilen elma çögürlerinin çap gelişmesi bakımından hazırlık ayındaki gelişme ile eylül ayındaki gelişme istatistikî olarak farklı bulunmuştur. Temmuz ve ağustos aylarındaki çap gelişmeleri ise istatistikî açıdan farksız bulunmuş ve aynı grupta incelenmiştir. Örtüaltında yetistirilen armut çögürlerinde ise hazırlık ayındaki gövde çapı gelişim hızı istatistikî olarak diğer aylardaki çap gelişmelerinden farklı bulunmuştur. Temmuz, ağustos ve eylül ayları ise istatistikî açıdan farksız bulunmuş ve aynı grupta incelenmiştir.

B.1.2.4 Açıktı Yetistirilen Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Aylar Itibariyle Gövde Çapı Gelişim Durumları.

Yumuşak çekirdekli meyve türlerinden yine elma ve armut üzerinde çalışılmıştır. Örtüaltına alınanlarda olduğu gibi açık arazide yetistirilenlerde de çap ölçümü gövde gelişimleri incelenen bitkilerde aynı sıra takip edilerek yapılmıştır.

Aylar itibarı ile elma ve armut çögürlerinin gövde çapı gelişmeleri çizelge 15'de gösterilmiştir.

Cizelge 15'te Denemede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde gövde çapı gelişmelerinin aylık ortalaması.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	0,19±0,03	0,25±0,03	0,28±0,03	0,28±0,03
ARMUT	0,17±0,01	0,24±0,01	0,28±0,01	0,28±0,01

Cizelge 15'ten de görülebileceği gibi açık arazide yetişirilen elma ve armut çögürlerinin gövde çapları gelişme periyodu sonunda hemen hemen aynı kalınlığa ulaşmışlardır. Haziran ayında gövde çapı ortalaması elma çögürlerinde 0,19 cm iken ağustos ayında 0,28 cm'ye yükselmiş ve eylülde de gelişmeler aynı kalmıştır. Armut çögürlerinde ise hazırlık ayında gövde çapı 0,17 cm olarak ölçülmüştür. Agustos ayında 0,28 cm ye ulaşmış, eylülde yine aynı kalmıştır.

Türlerin aylar itibarıyle gövde çapı gelişim hızları istatistik analize tabi tutulmuş ve aylara göre çap gelişmeleri grupperlendirerek Cizelge 16'da verilmiştir.

Cizelge 16. Denemede ele alınan yumuşak çekirdeklerin açık arazideki gövde çapı gelişmelerinin aylar itibarıyle istatistik grupperlendirilmesi.

	HAZİRAN	TEMMUZ	AGUSTOS	EYLÜL
ELMA	A	A	A	A
ARMUT	B	A	A	A

Cizelge 16 dan da anlaşıldığı gibi açık arazide yetişti- rilen elma çögürlerinde gövde çapı gelişim hızları arasındaki fark istatistikî olarak öünsüz bulunmuş ve hapsi aynı grupta incelenmiştir. Armut çögürlerinde ise sadece haziran ayındaki gövde çapı gelişim hızı diğer aylardan (Temmuz, Agustos, Eylül) farklı bulunmuştur.

8.1.3 Çögürlerin Gövde Yaş Ağırlıkları

Araştırmamın gövde ve çap gelişimleriyle ilgili bölüm- ler tamamlanınca yine sürgün ve çap ölçümünde tesadüfen belirlenen bitkiler gelişme periyodu sonunda köklerine zarar vermeden çıkarılmış ve kök özellikleriyle ilgili ölçümler ya- pılmış, daha sonra çögürler kök bogazından kesilerek kök ve gövde yaş ağırlıklarını ayrı ayrı tasbit edilmiştir.

8.1.3.1 Örtüaltıda Yetişirilen Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Gövde Yaş Ağırlıkları

Sert çekirdekli meye türlerinde diğer ölçümelerde olduğu gibi şeftali, erik, kayısı ve mahlep türlerinde çalışılmıştır. Örtüaltına alınan sert çekirdekli meyve türlerinden gövde yaş ağırlığı en fazla olan tür şeftali olmuştur. Şeftaliyi sıra- sıyla erik ve mahlep izlemiştir. Türlerin örtüaltındaki gövde yaş ağırlıklarını ortalamalı cizelge 17 de verilmiştir.

Cizelge 17. Denemedede ele alınan sert çekirdeklerin ör- örtüaltı denemesinde tartılan ortalama gövde yaş ağırlıkları (gr)

MEYVE TÜRLERİ	ŞEFTALİ	KAYISI	ERIK	MAHLEP
GÖVDE YAŞ AĞIRLIĞI	46,93±11,50	36,80±3,25	24,60±4,2	5,8±0,60

Çizelge 17' den görülebileceği gibi örtüaltında yetişti- rilen çögürlerinde genelde iyi bir gövde gelişimi meydana gelmiştir. Şeftali çögürlerinde gövde yaş ağırlığı ortalama- sı 46,93gr. kayısında 36,80 gr. erikte 24,60 gr. mahlep çögürlerinde ise 5,80 gr. olarak belirlenmiştir.

8.1.3.2 Açık Arazide Yetiştirilen Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Gövde Yaşı Ağırlıkları (gr)

Açıkta yetişti- rilen sert çekirdekli meyve türlerinde yapılan tartımlarda da gövde yaş ağırlığı bakımından en iyi gelişme şeftalide görülmüştür. Şeftaliyi sırasıyla erik, ka- yısı ve mahlep izlemiştir. (Çizelge 18)

Çizelge 18. Denemede ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinin gövde yaş ağırlıkları ortalamaları. (gr)

MEYVE TÜRLERİ	ŞEFTALİ	KAYISI	ERIK	MAHLEP
ACIKARAZİDEKİ GÖVDE YAŞ. AG.	5,57±11,5	2,12±3,25	2,78±4,2	1,28±0,58

Çizelge 18' den de görülebileceği gibi açıkta yetiştirilen şeftali çögürlerinde gövde yaş ağırlığı 5,57 gr. erikte 2,78 gr. kayısı 2,12 gr. ve mahlepde ise 1,28 gr. olarak be- lirlenmiştir.

8.1.3.3 Örtüaltıda Yetiştirilen Yumuşak Çekirdekli Mey-

ve Türlerine Ait Çögürlerin Gövde Yaş Ağırılıkları

Yumuşak çekirdeklilerde gövde yaş ağırılıklarının belirlenmesinde yine elma ve armut türleri kullanılmıştır. Kök boğazından kesilerek kökten ayrılan çögürlerin gövde parçaları tartılarak türlere ait ortalama gövde yaş ağırılıkları hesaplanmıştır. Türlere ait gövde yaşğılığı Çizelge 19 verilmiştir.

Cizelge 19. Arastırmada ele alınan yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltındaki gövde yaş ağırılıkları ortalaması. (gr)

	ELMA	ARMUT
ÖRTÜALTI GÖV. YAŞ. AG. (GR).	15,07±0,75	11,87±0,7

Cizelge 19'da da görülebileceği gibi örtüaltında yetişirilen alma çögürlerinin gövde yaşğılığı ortalaması 15,07 gr. armut çögürlerinde ise 11,87 gr. olarak belirlenmiştir.

8.1.3.4 Açık Arazide Yetişirilen Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerde Gövde Yaş Ağırılıkları

Açık arazide yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve türlerinden alma çögürlerinin gövde yaşğılığı daha fazla bulunmuştur. Armut çögürlerinin gövde yaşğılığı ise elmaya göre daha az bulunmuştur. Cizelge 20 de açık arazide yetişirilen çekirdekli meyve türlerine ait gövde yaş ağırılıkları gösterilmiştir.

Cizelge 20. Denemedede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait gövde yaşğılığı ortalaması (gr)

MEYVE TÜRKLERİ	ELMA	ARMUT
AÇIKARAZİDE GÖV. TAŞ. AĞ. (GR)	3,89±0,75	3,60±0,7

Cizelge 20'den de görülebileceği gibi açık arazide yetişirilen elma çögürlerinde gövde yaşı ağırlığı ortalaması 3,89 gr, armut çögürlerinde ise 3,60 gr. olarak belirlenmiştir.

Araştırmada, bazı sert ve yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerin örtüaltına alınması ile, gövde boyu ve gelişimi, gövde çapı gelişimi ve gövde yaşı ağırlığı artışı olumlu yönde etkilenmiştir. Bunlarla ilgili ortalama değerler ve istatistik analizlerden sonra saptanan gruplar Cizelge 21 de topluca verilmiştir.

Cizelge 21 Örtüaltında ve açık arazide yetişirilen sert çekirdekli ve yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait sürgün, çap ve yaşı gövde ağırlıkları ortalamaları istatistik gruplandırırmalar.

MEYVE TÜRKÜ	SÜR. GELİŞ. ORTALAMASI (CM)		ÇAP GELİŞ. ORTALAMASI (CM)		GÖVDE YAŞ AĞIRLIKLARI (GR)	
	ÖRTÜ. ALT	ACIK	ÖRTÜ. ALT	ACIK	ÖRTÜ. ALT	ACIK
SEFTALİ	64,74 _A	32,38 _B	0,76 _A	0,33 _B	46,93 _A	5,57 _B
KAYISI	58,88 _A	24,81 _B	0,79 _A	0,28 _B	36,80 _A	2,12 _B
ERİK	54,25 _A	22,94 _B	0,74 _A	0,32 _B	24,60 _A	2,78 _B
MAHLEP	25,66 _A	6,73 _B	0,49 _A	0,32 _B	5,80 _A	1,28 _B
ELMA	31,85 _A	12,73 _B	0,44 _A	0,25 _B	15,07 _A	3,89 _B
ARMUT	22,61 _A	10,29 _B	0,59 _A	0,24 _B	11,87 _A	3,60 _B

Cizelge 21'den de izlenebileceği gibi gövde boyu çapı ve gövde yaşı ağırlıklarının örtüaltında ve açık arazide elde edilen ortalamaları istatistikî olarak birbirinden farklı bulunmuş ve ayrı ayrı gruptarda yer almışlardır.

Örtüaltında yetişirilen şeftali cögürlerinin gövde uzunluğu ortalaması 64,74 cm. olarak saptanmış açık arazide yetişirilen şeftali cögürlerinde ise gövde uzunluğu ortalaması 32,38 cm. olarak saptanmıştır. Şeftali cögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki gövde boyu ortalamaları arasındaki fark istatistikî olarak önemli bulunmuştur. Kayısı cögürlerinin gövde uzunluğu ortalaması örtüaltında 58,8 cm. açık arazide 24,81 cm. olarak belirlenmiştir. Kayısı cögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki gövde uzunluğu ortalamaları arasındaki istatistikî açıdan önemli fark olduğu saptanmıştır. Örtüaltında yetişirilen erik cögürleri ile açık arazide yetişirilen erik cögürlerinin gövde uzunlukları farklı bulunmuştur. Örtüaltındaki erik cögürlerinde gövde uzunluğu ortalaması 54,25 cm. bulunurken açık arazide yetişirilen erik cögürlerinde gövde uzunluğu ortalaması 22,94 cm. olarak belirlenmiştir. Ortalamalar arasındaki bu fark istatistikî olarak önemli bulunmuş ve ayrı ayrı gruplandırılmıştır. Mahlep cögürlerinde örtüaltındaki gövde uzunluğu ortalamaları 25,68 cm bulunmuş, açık arazide yetişirilen mahlep cögürlerinde ise gövde uzunluğu ortalaması 6,73 cm. olarak belirlenmiştir. Mahlep cögürlerindeki ortalamalar arasındaki bu fark istatistikî olarak önemli bulunmuş ve farklı gruptarda değerlendirilmiştir.

rilmistiir.

Örtüaltinda yetistirilen elma cogurlerinin ortalama gövde uzunlugu ile acik arazide yetistirilen elma cogurlerinin ortalama gövde uzunlugu birbirinden farkli bulunmustur. Ayrice yapılan istatistik analizlerde bu fark önemli bulunmustur. Cizelge 21'den de gorulecegi gibi örtüaltinda yetistirilen elma cogurlerinde gövde uzunluğu 31,85 cm. acik arazide yetistirilen elmalarda ise gövde boyu 12,73 cm. olarak belirlenmistir.

Armut cogurlerinin örtüaltindaki ortalama gövde uzunluğu 22,61 cm. bulunmus iken, acik arazide yetistirilen armut cogurlerinin ortalama gövde uzunluğu 10,29 cm. olarak bulunmustur. Ortalama gövde uzunlukları arasındaki bu fark istatistik olarakta önemli bulunmus ve ayrı ayrı gruplarla nitelendirilmişlerdir.

Sert ve yumusak cekirdekli mayve türlerine ait cogurlerinin örtüaltinda ve acik arazide çap ortalamaları saptanarak karşılastırılmıştır. Bu çalışmada cogurlerin aşı yapımına uygun duruma gelmeleri bakımından önem arzeden çap gelişiminde örtüaltı uygulamasından beklenen olumlu sonuc alınmıştır. Ayrice yapılan istatistik analizlerde de örtüaltında yetistirilen cogurlerin çap gelişimleri ile acik arazide yetistirilen cogurlerin çap gelişmeleri arasındaki fark istatistik olarakta önemli bulunmustur. (Cizelge 21) Örtüaltında yetistirilen seftali cogurlerinde çap gelisme ortalaması 0,76 cm. a-

çık arazide yetistirilen çögürde ise 0,33 cm. bulunmuştur. Görüldüğü gibi örtüaltında yetistirilen çögürlerde çap, açık arazideki çögürlere göre çok daha iyi bir gelişme göstermiştir. Aynı şekilde kayısı çögürlerinde de çap ortalaması örtüaltında yetistiricilikte 0,79 cm. bulunurken açık arazide yetistirilen çögürlerde ortalama gövde çapı 0,28 cm. bulunmuştur. Örtüaltına alınan mahlep çögürlerinde gövde çapı ortalaması 0,49 cm. olarak belirlenmiş, açık arazide yetistirilen çögürlerde ise gövde çapı ortalaması 0,32 cm. olarak bulunmuştur.

Sert çekirdekli meyve çögürlerinde örtüaltında ve açık arazide yetistirilen çögürlerde ortalama çap gelişmelerinde gözlenen bu fark istatistikî olarakda önemli bulunmuş ve örtüaltında çögürlerin çap ortalamaları ile açık arazideki çögürelrin çap ortalamaları ayrı ayrı gruptarda incelenmiştir.

Bu araştırmada ele alınan yumuşak çekirdekli meyve türlerinde elma ve armut çögürlerinin örtüaltı ve açık arazi uygulamaları arasındaki gövde çapı gelişim farkı istatistikî açıdan önemli bulunmuştur. Örtüaltında yetistirilen elma çögürlerinde çap ortalaması 0,44 cm. açık arazide yetistirilenler ise 0,25 cm. olarak belirlenmiştir. Armut çögürlerinde ise örtüaltında yetistirilenlerde göcde çapı ortalaması 0,59 cm. açık arazide yetistirilenlerde ise 0,24 cm. olarak saptanmıştır. Uygulamalar arasındaki bu fark istatistikî açıdan da önemli bulunmuş ve nitelikim ayrı ayrı gruptarda yer almıştır.

lardır.

Uygulamaların (örtüaltı ve açık) sürgün ve çap galisi-minde meydana getirdikleri farklılık gövde yaşı ağırlığında kendini göstermiştir. Örtüaltıda yetiştirilen şeftali çögürlerinde gövde yaşı ağırlığı ortalaması 46,93 gr. olarak saptanmış, açık arazide yetiştirilen şeftali çögürlerinde 5,57 gr. olarak belirlenmiştir. Kayıslarda ise örtüaltındaki gövde yaşı ağırlıkları ortalaması 36,80 gr. açık arazide ise 2,12 gr. olarak bulunmuştur. Erik çögürlerindedede diğerlerinde olduğu gibi örtüaltındaki ve açıktaki gövde yaşı ağırlığı değerleri çok farklı bulunmuş, örtüaltındaki gövde yaşı ağırlığı ortalaması 24,60 gr. iken, açık arazideki yetiştircilikte 2,78 gr. olarak saptanmıştır. Bu çalışmada inceledigimiz sert çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerden gövde özellikleri bakımından en az gelişmeyi gözledigimiz mahlepçe örtüaltındaki gövde yaşı ağırlıkları 5,80 gr. açık arazide yetiştirilen mahlepelerde ise 1,28 gr. olarak bulunmuştur.

Araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinde örtüaltı ve açık arazi uygulamaları sonunda ortaya çıkan gövde yaşı ağırlığındaki farklılıklar istatistikî olarak farklı bulunmuş ve eyri ayrı gruplarda değerlendirilmiştir. Genel olarak örtüaltıda yetiştirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinde mahlep dışındaki türlerde (şeftali, erik, ve kayısı) gövde özellikleri bakımından iyi bir gelişme saptanmıştır.

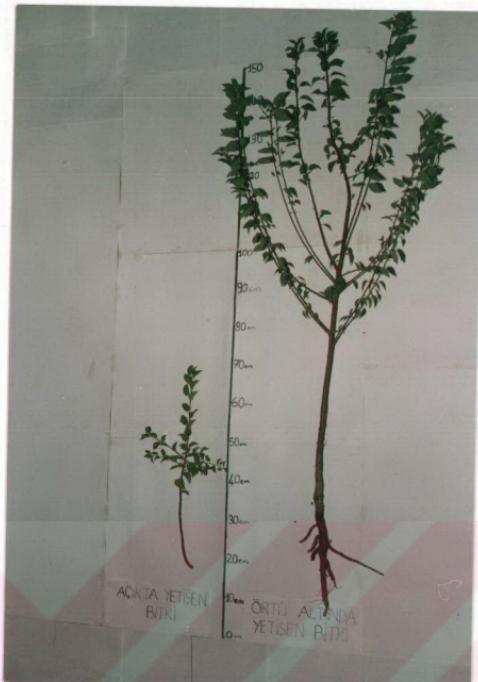
Yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde de örtüaltı ve a-

Şekil 4. Şeftali çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri

Şekil 5. Kayısı çögürlerinin örtüaltından ve açık arazideki gövde gelişimleri

Şekil 6. Erik çögürlerinin örtüaltındı ve açık arazideki gövde gelişimleri

Şekil 7. Mahlep çögürlerinin örtüaltındı ve açık arazideki gövde gelişimleri

Şekil 8. Armut çögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki gövde gelişimleri

Şekil 9. Elma çögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki gövde gelişimleri

cık arazi uygulamaları bakımından gövde yaș agirliklarında farklı sonuçlar alınmıştır. Elma çögürlerinde örtüaltıda yetişiricilikte gövde yaș agirliği 15,07 gr. bulunmuş, açık arazide yetişirilenlerde ise 3,89 gr. olarak saptanmıştır. Armutlarda ise örtüaltındaki gövde yaș agirliği 11,87 gr. açık arazideki ise 3,60 gr olarak belirlenmiştir. Yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde örtüaltıda ve açıkta yetişiricilikte alınan bu sonuçlar istatistiki analize tabii tutulmuş ve örtüaltıda ve açık arazide elde edilen gövde yaș agirlıklarındaki farklar istatistiki açıdan önemli bulunmuştur. Cizelge 21 den de görülebileceği gibi araştırmada ele alınan çögürlerin bütün özellikleri bakımından örtüaltı ve açık arazi değerleri arasındaki fark istatistiki açıdan önemli bulunmuş ve farklı gruplarda incelenmiştir.

8.2 Çögürlerin Kök Özellikleri

Gelişme periyodu sonunda gövde ve çap gelişimleri ile ilgili ölçümleri tamamlanmış çögürlerden tesadüfen seçilen 40 tanesi dikkatlice sökülmüş ve kök özellikleri ile ilgili ölçülerde kullanılmıştır. Kök Özellikleriyle ilgili değerlendirmeler yine örtüaltıda ve açıkta yetişirilen çögürler için ayrı ayrı yapılmıştır. Sert ve yumuşak çekirdekli toplam 480 adet bitkide kazık kök boyu, kazık kök çapı, en gelişmiş saçak kök uzunluğu, yan köklerde dallanma sayısı ve kök yaș agirlikları belirlenmiştir.

8.2.1 Örtüaltıda Yetişirilen Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerinin Kök Özellikleri

Sert çekirdekli meyve türlerinden şeftali, kayısı, erik ve mahlep türlerinde kök özellikleri incelenmiştir. Ölçümlerde bitkiler gövde boyu ve çapı ölçümlerinde sira takip edilebilir sökülmüş ve çögürlerde kazık kök boyu, kazık kök çapı en uzun saçak kök uzunluğu, yan köklerdeki dallanma sayısı ve kök yaşığı belirlenmiştir.

8.2.1.1 Kazık Kök Boyu

Kazık kök boyu kök bogazından itibaren kazık kökünün uzunluğu ölçülerek saptanmıştır. Denemede ele alınan sert çekirdeklerden örtüaltı uygulamasında en uzun kazık kök boyu kayısı çögürlerinde belirlenmiştir. Çizelge 22'de görüldüğü gibi kayısından sonra en uzun kazık kök sırayla şeftali, erik ve mahlep meydana gelmiştir.

Kayısı çögürlerinin kazık kök boyu ortalaması 32,90 cm. olarak belirlenmiştir. Bunu 31,00 cm. kazık kök boyuyla şeftali izlemektedir. Erik çögürlerinde de şefteliye yakın bir gelişme gözlenmiş kazık kök boyu 28,95 cm. ölçülmüştür. Sert çekirdeklerde en yavaş kazık kök gelişimi 20,50 cm. ile mahlep çögürlerinde ölçülmüştür. (Çizelge 22)

8.2.1.2 Kazık Kök Çapı

Denemede ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinde kök gelişimleri incelenerek çögürlerin kazık kök çapları da saptanmıştır. Araştırmada üzerinde çalışılan sert çekirdekli meyve türlerine ait çögürserde kazık kök çapı hemen hemen birbirine yakın değerlerde bulunmuştur. Çizelge 22 de görüldüğü gibi örtüaltıda yetişirilen sert çekirdeklerde kazık

kök gelişimleri birbirine çok yakın olmakla birlikte en kalın kazık kök çapı kayışılarda ölçülmüştür. Kayışılarda kazık kök çapı 1,42 cm., eriklerde 1,23 cm., şeftalilerde 1,00 cm. ve mahleppte ise 0,77 cm. olarak tesbit edilmiştir.

8.2.1.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

Denemedede ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinin kök gelişimler incelenirken saçak köklerden en gelişmiş olanı seçilerek ölçülmüş ve en iyi saçak kök gelişiminin şeftali çögürlerinde gerçekleştiği saptanmıştır. Şeftaliden sonra saçak kök uzunluğu bakımından sırayla kayısı, erik ve mahlep gelmektedir. Şeftalilerde en uzun saçak kök boyu ortalaması 28,02 cm. olark belirlenmiştir. Kayışılarda saçak kök boyu ortalaması 23,30 cm. erik çögürlerinde 20,7 cm. ve mahleppte ise 15,20 cm. olarak belirlenmiştir. (Çizelge 22) Sert çekirdekli çögürlerde özellikle şeftali ve erikte kazık kökündümura uğradığı ve daha çok saçak kök teşekül ettiği saptanmıştır.

8.2.1.4 Yan köklerdeki Dallanma Sayısı

Denemedede ele alınan sert çekirdeklerde köklerdeki dallanma sayıları da tesbit edilmiştir. Yan köklerde dallanma en fazla kayısı çögürlerinde meydana gelmiştir. Bunu sırasıyla şeftali, erik ve mahlep izlemiştir. Çizelge 22 den de görülebileceği gibi örtü altına alınan sert çekirdekli çögürlerinde kayısı çögürlerinde dal sayısı ortalaması 14,40 olarak belirlenmiştir. Şeftalide 12,80, erikte 8,40 ve mahleppte ise 7,80 olarak belirlenmiştir.

8.2.1.5 Kök Yaşı Ağırlığı

Araştırmada üzerinde çalışılan sert çekirdekli meyve cögürlerinde kök gelişimini izlemek için kazık kök boyu kazık kök çapı, saçak kök uzunluğu ve yan köklerindeki dallanma sayısı bakımından yapılan ölçümlerde başka, kökler kök bogazından kesilerek gövdeden ayrılmış ve kök yaş ağırlıklarında belirlenmiştir. (Cizelege 22)

Örtüaltına alınan sert çekirdekli meyve cögürlerinden en fazla kök yaş ağırlığı şeftali cögürlerinde saptanmıştır.

Şeftaliden sonra sırasıyla kayısı, erik ve mahlep cögürları gelmektedir.

Şeftali cögürlerinde kök yaş ağırlıkları ortalaması 48,80 gr. olarak ölçülmüş, kayıslarda 45,70 gr. erik'te 33,70 gr ve mahlep ise 13,70 gr. olarak belirlenmiştir. (Cizelege 22)

Cizelege 22.Denemedede ele alınan sert çekirdekli meyve türlerine ait cögürlerin kök özellikler.

	KAZIK KÖK BOYU(CM)	KAZIK KÖK ÇAPı(CM)	EN UZUN SAC.KÖK	YAN KÖK DAL.SAYI.	KÖK YAŞ AĞIR.(GR)
SEFTALİ	31,00±3	1,00±0,07	28,02±2	12,80±0,4	48,80±11.16
KAYISI	32,90±1	1,42±0,03	23,3±0,8	14,40±3	45,70±3
ERIK	28,95±2	1,23±0,07	20,7±2	8,40±0,5	33,70±4
MAHLEP	20,50±1	0,77±0,02	15,20±1	7,80±2	13,70±0,5

8.2.2 Sert Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerin AçıktaKİ Arazideki Kök Özellikleri

Araştırmada ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinde örtüaltı yetiştiriciliğinde ölçülen bütün kök özelliklikle-

ri açıkta yetişirilen çögürlerde de tekrarlanmıştır. Gelişme periyodunun sonunda bitkiler sökülmüş ve kazık kök boyu, kazık kök çapı, en gelişmiş saçak kök uzunluğu, yan köklerde dallanma sayısı ve kök yaşı ağırlıkları tesbit edilmiştir. Denemedede ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinin açık arazideki kök özellikleriyle ilgili ölçümler Çizelge 23'de topluca verilmiştir.

8.2.2.1 Kazık Kök Boyu

Denemedede ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinden açık arazide yetişirilen çögürlerde gelişme periyodu sonunda yine bitki söküllerken kök bogazından itibaren kazık kök boyu ölçülmüştür. Açıkta yetişirilen sert çekirdeklerde kazık kök gelişimi en fazla erik çögürlerinde gerçekleşmiş, bunu sırasıyla şeftali, kayısı ve mahlep izlemiştir.

Eriklerde kazık kök boyu 25,00 cm. şeftalide 23,8 cm. kayısında 20,6 cm. ve mahlepde ise 13,00 cm. olarak belirlenmiştir.

8.2.2.2 Kazık Kök Çapı

Denemedede ele alınan ve açıkta yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerinden kazık kökü en kalın olan tür kayısı olmuştur. Kayısından sonra kök kalınlığı bakımından ikinci sırayı şeftali almıştır. Erik çögürlerindeki kazık kök çapı gelişiminde şeftaliye yakın bulunmuştur. Mahlep çögürlerinde ise kazık kök çapı yavaş bir gelişme göstermiştir.

Kayısı çögürlerinde kazık kök çapı 0,60 cm. şeftali de 0,56 cm. erik çögürlerinde ise 0,55 cm. ölçülmüştür. Mahlep-

lerde gelişme çok yavaş olmuş yapılan ölçümlerde kazık kök çapı 0,40 cm. olarak belirlenmiştir.

8.2.2.3 En Uzun Saçak Kök Boyu

Denemede ele alınan sert çekirdekli meyve türlerinde çögürlerin en gelişmiş saçak kökleri taspit edilerek uzunlukları ölçülmüştür. Yapılan ölçümlerde en uzun saçak kök şeftali çögürlerinde tesbit edilmiştir. Çizelge 23 den de görüldüğü gibi şeftali çögürlerinde en uzun saçak kök boyu 15,50 cm. olarak belirlenmiştir. Erik çögürlerinde en uzun saçak kök boyu 11,70 cm. kayısı çögürlerinde 7,5 cm. mahlepelerde ise 5,3 cm. olarak belirlenmiştir.

8.2.2.4 Yan Köklerde Dallanma Sayısı

Şeftali, kayısı, erik ve mahlepelerde yapılan kök ölçümle-rinde açıkta yetişen çögürlerden en fazla yan kök oluşturan tür yine şeftali olarak belirlenmiştir. Çizelge 23' de görüldüğü gibi şeftalide yan kök sayısı 5,80 olarak tesbit edilmiştir. Diğer özelliklerden farklı olarak yan köklerdeki dallanma sayısı, bakımından ikinci sırayı mahlep almıştır. Mahlep çögürlerinde yapılan yan köklerdeki dallanma sayısı 3,00 olarak tesbit edilmiştir. Erik çögürlerinde yan köklerdeki dallanma sayısı 2,58 kayıslarda ise ise 2,40 olarak tesbit edilmiştir.

8.2.2.5 Kök Yağ Ağırlığı

Açıkta yetişirilen sert çekirdekli çögürlerinde yapılan kök ağırlığı ölçümlerinde, kök yaş ağırlığı en fazla gelen tür şeftali olmuş, bunu sırasıyla erik, kayısı ve mahlep izlemi-

tir. Şeftalide kök yaş ağırlığı 9,40 gr. gelmiştir. Kök yaş ağırlıkları erikte 7,00 gr. kayısında 4,40 gr. ve mahlep te 1,90 gr. olarak belirlenmiştir.

Çizelge 23. Açıkta yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerine ait cögürlerin kök özellikleri

	KAZIK KÖK BOYU(CM)	KAZIK KÖK ÇAPı(CM)	EN UZUN SAC.KÖK.	YAN KÖK. DAL. SAY.	KÖK YAŞ AGIR. (GR)
SEFTALİ	23,8±3	0,56±0,07	15,50±2	5,80±0,4	9,40±11,16
KAYISI	20,6±1,0	0,60±0,03	7,5±1,0	2,40±0,8	4,40±3
ERİK	25,00±2	0,55±0,06	11,70±2	2,58±0,5	7,00±4
MAHLEP	13,00±1	0,40±0,02	5,30±2	3,0±0,5	1,90±0,06

8.2.3 Ürtüaltına Alınan Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Cögürlerde Kök Özellikleri

Elma ve armut cögürlerinde de sert çekirdeklerde uygulanan metod izlenmiştir. Gövde ve çap ölçümleri tamamlanınca gelişme periyodu sonunda cögürler yerlerinden sökülecek kök özellikleriyle ilgili ölçüler yapılmıştır. Bunlarda kazık kök uzunluğu, kazık kök çapı, en uzun saçak kök boyu, yan köklerdeki dallanma sayısı ve kök yaş ağırlıkları belirlenmiştir.

8.2.3.1 Kazık Kök Boyu.

Ürtüaltında yetişirilen elma ve armut cögürlerinde yapılan kazık kök boyu ölçümleri yine kök bogazından itibaren yapılmıştır. Yapılan ölçümelerde elma ve armut cögürlerinde kazık kök uzunluğu birbirine çok yakın ölçülmüştür. Çizelge 24 den de görüldüğü gibi armut cögürlerinde kazık kök boyu

34,37 cm. elma çögürlerinde ise 34,27 cm. olarak belirlenmiştir.

8.2.3.2 Kazık Kök Çapı

Elma ve armut çögürlerinde yapılan ölçümelerde en kalın kazık kök çapı armut çögürlerinde ölçülmüştür. Elma çögürlerinde ise daha yavaş bir gelişme olmuş kazık kök çapı armutta göre daha ince kalmıştır. Çizelge 24'den görülebileceği gibi örtüaltında yetiştirilen armut çögürlerinde kazık kök çapı 0,95 cm. olarak bulunmuş, elma çögürlerinde ise 0,93 cm. olarak belirlenmiştir.

8.2.3.3 En Uzun Saçak Kök Uzunluğu

Saçak kök ölçümelerinde en uzun saçak kök belirlenerek bu uzunlıklar ölçülmüştür. Örtüaltına alınan elma ve armutların en uzun saçak kök uzunlukları arasında önemli bir fark bulunmamıştır. Çizelge 24'den de görüldüğü gibi elma ve armutlar da saçak kök gelişimi birbirine yakın olmuştur. Elma çögürlerinde en uzun saçak kök boyu 14,17 cm armutlarda ise 14,15 cm olarak belirlenmiştir.

8.2.3.4. Yan Köklerdeki Dallanma Sayısı

Köklerdeki gelişmeyi ayrıntılı olarak incelemek için en uzun saçak kökün ölçümünden başka yan köklerdeki dallanma sayısı da tesbit edilmistir. Örtü altına alınan yumuşak çekirdeklerde yapılan ölçümelerde yan köklerdeki dallanma sayısı elma çögürlerinde, armut çögürlerinden daha fazla bulunmuştur.

Çizelge 24'de izlenileceği gibi elma çögürlerinde

6,95 armut çögürlerinde ise 2,87 olarak belirlenmiştir.

8.2.3.5. Kök Yaş Ağırlığı.

Örtüaltına alınan yumuşak çekirdeklerde kök ağırlıklarında ölçülmüştür. Sert çekirdeklerde olduğu gibi kök bogazından kesilerek gövdeden ayrılan kökler teker teker tartılmıştır. Yapılan tartımlarda elma çögürlerinin kök yaş ağırlığı armuttan daha fazla gelmiştir. Çizelge 24 ten de görüldüğü gibi elma çögürlerinde kök yaş ağırlığı 22,82 gr, armutlarda ise 25,80 gr olarak belirlenmiştir.

Çizelge 24. Denemede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerin örtüaltındaki kök özelliklerini

	KAZIK KÖK BOYU (CM)	KAZIK KÖK ÇAPı (CM)	EN UZUN SAÇ. KÖK	YAN KÖK. DAL. SAY.	KÖK YAŞ ABİR. (GR)
ELMA	34,27±1	0,93±0,04	14,17±2	6,95±1	22,82±0,5
ARMUT	34,37±1	0,95±0,06	14,15±2	2,87±0,4	25,80±3

8.2.4. Yumuşak Çekirdekli Meyve Türlerine Ait Çögürlerin Açık Arazideki Kök Özellikleri.

Açıkta yetistirilen yumuşak çekirdekli meyve türleri çögürlerin kök özellikleri ölçülürken örtüaltında yetistirilen çögürlere uygulanan yöntemler izlemeler tekrarlanmıştır. Gelişme periyodu sonunda çögürler belli bir sıraya ve köklere zarar vermeden sökülmüş ve köklerde kazık kök boyu, kazık kök çapı, en uzun saçak kök boyu yan köklerdeki dallanma sayısı ve kök yaş ağırlığı belirlenmiştir.

8.2.4.1. Kazık Kök Boyu.

Yerlerinden sökülen çögürlerin kök bogazından itibaren kazık kök uzunlukları ölçülecek kök gelişmeleri izlenmeye çalışılmıştır. Elma çögürlerinin kazık kök boyları armutlardan daha fazla bulunmuştur. Çizelge 25' te görüldüğü gibi elma çögürlerinde kazık kök boyu 23,35 cm, armutlarda ise kazık kök boyu 22,1 cm olarak belirlenmiştir.

8.2.4.3. En Uzun Saç Kök Boyu.

Elma ve armut köklerindeki en uzun saçak kök belirlenmiş ve uzunluğu ölçülmüştür. Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdekli çögürlerdeki en uzun saç kök boyu örtüaltında yetişirilenlerde olduğu gibi birbirine çok yakın bir gelişme göstermemiştir. Elmalarda ölçülen en uzun saçak kök uzunluğu armutlarda ölçülen uzunluğun hemen hemen katıdır. Çizelge 25 de görülebileceği gibi en uzun saçak kök boyu elmalarda 13,35 cm olarak saptanırken, armutlarda 7,5 cm olarak tesbit edilmiştir.

8.2.4.4. Yan Köklerdeki Dallanma Sayısı.

Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin kök özelliklerinin incelemesi için yapılan yan köklerdeki dallanma sayısının tesbitinde elma ve armutlarda farklı gelişmeler olduğu belirlenmiştir. Elmalarda armutlara göre daha fazla sayıda yan dal meydana gelmiştir. Çizelge 25' de görüldüğü gibi elma çögürlerinde yan köklerdeki dal sayısı 3,3 olarak tesbit edilirken armutlarda 2,20 olarak belirlenmiştir.

8.2.4.5. Kök Yaşı Ağırlığı.

Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve türlerinde

yapılan kök yaşı ağırlığı ölçümleri için ve kökler, kök bağından kesilip ayrılarak ayrı ayrı tartılmıştır. Elma çögürlerinin kök yaşı ağırlıkları 7,2 gr, armutların ise 6,4 gr olarak belirlenmiştir. (Cizelge 25)

Cizelge 25. Denemede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin açık arazideki kök özelliklerini.

	KAZIK KÖK BOYU(CM)	KAZIK KÖK ÇAPı(CM)	EN UZUN SAC. KÖK	YAN KÖK. DAL. SAY.	KÖK YAS AĞIRLIĞI(GR)
ELMA	23,35±1	0,58±0,04	13,35±2	3,3±1	7,2±0,5
ARMUT	22,1±1	0,53±0,06	7,5±2	2,20±0,4	6,4±3

Denemede ele alınan yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltı ve açık arazideki kök özellikleri istatistik analize tabii tutulmuş ve iki uygulama arasındaki kök özellikleri istatistiki olarak birbirinden farklı bulunmuştur. Yapılan istatistiki analizler sonucu yapılan gruplandırmalar cizelge 26'da gösterilmiştir.

Cizelge 26, Denemede ele alınan sert çekirdekli ve yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltı ve açık arazi-deki kök özellikleri ile ilgili ölçümlerin istatistiki gruplandırmaları.

	KAZIK KÖK BOYU (CM)		KAZIK KÖK ÇAPı (CM)		EN UZUN SACAK KÖK BOYU (CM)		YAN KÖKLERDE DALLAN. SAYI.		KÖK YAS AGIRLIGI(GR)	
	O.A	AÇIK	O.A	AÇIK	O.A	AÇIK	O.A	AÇIK	O.A	AÇIK
SEFTALI	31.00	18.30	1.80	0.56	27.97	15.47	12.77	5.82	48.83	9.43
ERIK	28.95	27.35	1.28	0.55	20.70	11.07	8.40	2.57	33.07	7.06
KAYISI	32.90	20.60	1.42	0.59	23.30	7.50	14.42	2.42	45.74	4.37
MAHLEP	20.50	13.12	0.77	0.41	15.16	5.29	7.83	3.04	13.70	1.89
ELMA	34.27	25.35	0.93	0.58	14.17	13.35	6.95	3.30	22.82	7.20
ARMUT	34.37	22.10	0.95	0.53	14.15	7.5	2.87	2.20	25.80	6.40

Cizelge 26'ten de görülebileceği gibi denemedede ele alınan bütün meyve türlerinde örtüaltı ve açık arazideki kök özellikleri istatistikî olarak genelde farklı bulunmuştur.

Yalnızca şeftali ve erik türlerinde kazık kök boyu örtüaltı ve açık arazide farklı gelişme göstermiş olmasına rağmen, bu fark istatistikî olarak önemsiz bulunmuştur. Cizelge 26'dan da görüldüğü gibi şeftali ve erik kazık kök boyunun örtüaltı ve açık arazideki gelişimi bakımından aynı grupta incelenmiştir.

Kayısı, Mahlep, elma ve armutta ise kazık kök boyu bakımından örtüaltıda ve açı arazideki gelişme hızı istatistikî olarak farklı bulunmuş ve ayrı ayrı grularda incelenmiştir. Kayısı cögürlernide örtüaltıda 32.60 cm. olarak testbit edilmiştir. Mahlep ise örtüaltındaki ortalama kazık kök boyu 20.50 cm. açık arazideki 13.12 cm, elmada sırasıyla 34.27 ve 25.35 cm. armutta ise 34.37 ve 22.10 cm. olarak saptanmıştır.

Kazık kök çapı bakımından denemedede ele alınan bütün çögürlerde örtüaltında ve açık arazideki gelişme hızları bakımından ayrı ayrı gruplarda incelenmiştir. Şeftali, erik ve kayısıda örtüaltındaki kazık kök çapları 1 cm'nin üzerinde olmasına rağmen, açık arazideki kazık kök çapları 0,50-0,60cm, arasında değişmiştir. Mahlep, elma ve armut türlerinde ise örtüaltında yetistirilen çögürlerde kazık kök çapı 0,70-0,95 cm. arasında açık arazide yetistirilenlerde ise 0,40-0,55 cm. arasında, değiştiği tespit edilmiştir.

En uzun saçak kök boyu bakımından elme çögürleri hariç denemedede ele alınan diğer bütün çögürlerde örtüaltında ve açık arazide farklı gelişme hızları tespit edilmiş ve bu fark istatistikî açıdan önemli bulunarak ayrı ayrı gruplarda yoğunlanmıştır. En uzun saçak kök boyu örtüaltında yetistiricilikte şeftali, erik, kayısı, mahlep ve armutta sırasıyla 27,97 cm, 20,70 cm, 23,30 cm, 14,15 cm, açık arazide ise sırasıyla 15,47 cm, 11,07 cm, 7,50 cm, 5,29 cm ve 7,5 cm olarak tespit edilmiş ve bu gelişme hızları arasındaki fark istatistikî açıdan önemli bulundugundan ayrı ayrı gruplarda incelenmiştir.

Elma çögürlerinde ise en uzun saçak kök boyu gelişimi örtüaltında ve açık arazide hemen hemen benzer seyrettiğinden istatistikî açıdan farksız bulunmuştur. En uzun saçak kök boyu elmada örtüaltıda 14,17 cm, açık arazide ise 13,35 cm olarak belirlenmiştir ve sonuçlar aynı grupta incelenmiştir. (Çizelge 26)

Yan köklerdeki dallanma sayısı bakımından örtüaltında yetişiricilikte ilk sırada kayısı çögürleri yer almıştır. Elmalarda yan köklerdeki dallanma sayısı örtüaltında yetişirilenlerde 14,42 cm, açık arazide yetişirilenlerde ise 2,42 olarak saptanmıştır. Bu gelişme farkı istatistikî açıdan da önemli bulunarak ayrı ayrı gruplarda incelenmiştir. Aynı şekilde şeftali, erik ve mahlepde de örtüaltında ve açık arazideki yan köklerdeki dal sayısı istatistikî olarak farklı bulunarak, ayrı ayrı gruplarda incelenmiştir. Şeftali, erik ve mahlepde örtüüstündeki yan köklerdeki dal sayısı sırasıyla 12,77, 8,40 ve 7,83 olarak açık arazide ise yine sırasıyla 5,82, 2,57 ve 3,04 olarak tespit edilmiştir. (Çizelge 26)

Çizelge 26'dan da görülebileceği gibi elma ve armutta ise yan köklerdeki dallanma sayısı bakımından örtüaltında ve açık arazideki yetişiricilikte istatistikî olarak önemli fark olmadığı tespit edilerek hepsi aynı grupta incelenmiştir. Elmalarda örtüaltında yetişiricilikte yan köklerdeki dal sayısı 6,95 olarak bulunmuşken açık arazide ise 3,30 olarak tespit edilmiştir. Armut çögürlerinde ise örtü altında 2,87 olarak bulunan yan köklerdeki dallanma, açık arazide 2,20 olarak saptanmıştır.

Denemede ele alınan şeftali, kayısı, erik, armut, elma ve manlep çögürlerde sırasıyla örtüüstündeki kök yaş ağırlıkları 48,83 gr, 45,74 gr, 33,07 gr, 22,82 gr. ve 13,70 gr. olarak belirlenmiştir. Açık arazide yetişirilen çögürlerde i-

se kök yaş ağırlıkları sırasıyla 9,43 gr, 4,37 gr, 7,06 gr, 6,40 gr, 7,20 gr, ve 1,89 gr, olarak tesbit edilmiştir.

8.3 Gövde Çapındaki Gelişim ile Kök Yaşı Ağırlığı Arasındaki İlişki.

8.3.1 Örtüaltında ve Açık Arazide Yetiştirilen Sert Çekirdekler.

Yaptığımız istatistiksel analizlerde örtüaltıda yetişti-
rilen sert çekirdekli çögürlerde kök gelişiminin çap gelişimi-
ne, etkisi önemli bulunmuştur. ($P<0,005$) Capta oluşan dege-
şim %83'ü (R^2) kök gelişimi ile açıklanabilemektedir. Bu etki
aşağıdaki şekilde formulize edilmiştir.

$$\text{Cap} = -44.5 + 94.5x \text{ Kök Yaşı Ağırlığı}$$

Örtüaltıda yetiştilen sert çekirdekli çögürlerinde
kök gelişiminin çap gelişimine etkisi %91 olarak tesbit edil-
miştir.

Açık arazide yetiştilen sert çekirdeklerde çögürler-
de kök gelişiminin çap gelişimine etkisinin önemsiz olduğu
belirlenmiştir. ($P>0,05$) Capta oluşan degeşim %16 si kök
gelişimi ile açıklanabilemektedir. Bu etki aşağıdaki şekilde
formülize edilmiştir.

$$\text{Cap} = -3.63 + 27.36 \times \text{Kök Yaşı Ağırlığı}$$

Açık arazide yetiştilen sert çekirdekli meyve çögürle-
rinde kök gelişiminin çap gelişimine etkisi %40 olarak tes-
pit edilmiştir.

**8.3.2. Örtüaltında ve Açık Arazide Yetiştirilen Yumuşak
Çekirdekler.**

Örtüaltında yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde kök gelişiminin çap gelişimine etkisi önemsiz bulunmuştur. ($P>0.05$). Gövde çapında oluşan değişimin % 26 si kök gelişimi ile açıklanabilmektedir.

Bu etki aşağıdaki şekilde formülize edilmiştir.

$\text{Çap} = 28.34 - 6.28x \text{ Kök Yaş Ağırlığı.}$

Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve türlerine ait çögürlerde kök gelişimi ile çap gelişimi arasında negatif yönde bir ilişki tesbit edilmiştir.

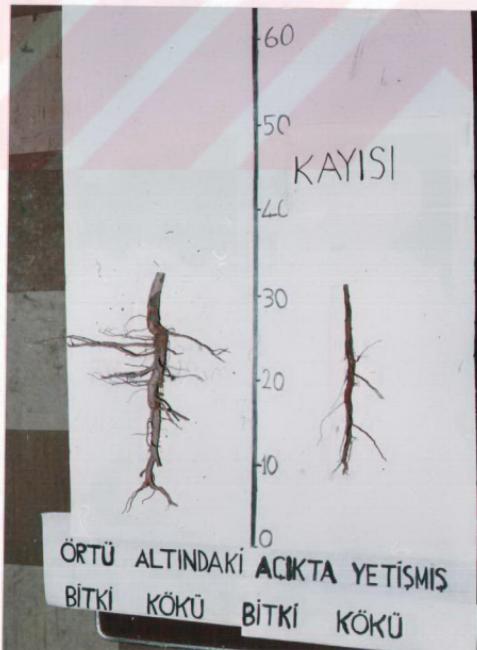
Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde kök gelişimiyle çap gelişimi arasında negatif yönde önem sız bir ilişki olduğu tesbit edilmiştir. ($P<0.05$) Gövde çapında oluşan değişimin ancak % 3 ü kökteki gelişme ile açıklanabilir.

$\text{Çap} = 7.23 - 15.4x \text{ Kök Yaş Ağırlığı}$

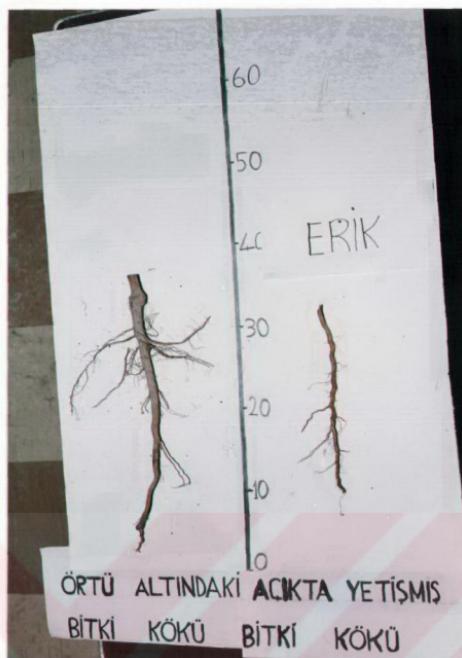
Açık arazide yetişirilen yumuşak çekirdekli çögürlerinde kök gelişimi ile çap gelişimi arasında %5 oranında negatif bir ilişki bulunmuştur.

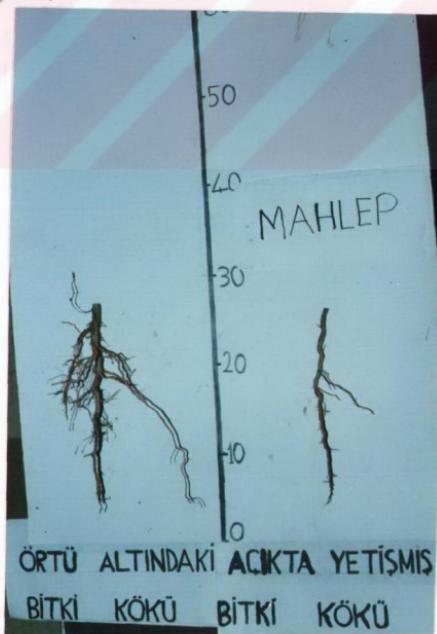
Şekil 10. Şeftali çögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki kök gelişimleri

Şekil 11. Kayısı çögürlerinin örtüaltında ve açık arazideki kök gelişimleri

Şekil 12. Erik çögürlerinin örtüaltındı ve açık arazideki kök gelişimleri

Şekil 13. Mahlep çögürlerinin örtüaltındı ve açık arazideki kök gelişimleri

9- T A R T I S M A v e S O N U Ç

Örtüaltında yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerinde gelişme periyodu sonunuda gövde uzunluğu bakımından ilk sırayı kayısı çögürleri almıştır. Kayısilarda ortalama gövde boyu nisanda 16 cm iken gelişme-eylülle kadar artarak devam etmiş ve eylülde; ortalama gövde uzunluğu 107,64 cm'ye ulaşmıştır. Örtüaltında yetişirilen kayısı çögürleri gövde boyu bakımından eylül de en uzun gövdelerde ulaşmalarına rağmen aylar itibariyle ortalama gövde uzunluğu bakımından şeftaliden sonra gelmiştir. Bunun nedeni başlangıcta düşük olan gövde boyu örtü altındaki uygun gelişme ortamından ve örtü açıldıktan sonra uygun hava koşullarında olumlu yönde etkilenmiş ve gelişme hızlı bir şekilde devam etmiştir. Böylece örtüaltında yetişirilen çögürlerde başlangıctaki gövde uzunluğu ile eylül ayındaki uzunluk arasında aşırı bir fark ortaya çıkmıştır. Zaten şeftalinin değişik iklim koşullarına uyabildiği ve memleketimizde çok değişik şartlarda yetişirilebildiği belirtilmektedir. (15) Açıkta yetişirilen kayısı çögürlerinde de aylar itibarıyle farklı gelişmeler olduğu saptanmıştır. Ancak açık arazide yetişirilen kayısı çögürlerinde gelişmenin dahe yavaş devam ettiği saptanmıştır. Çünkü örtüaltında yetişirilen kayısilarda hazırlan ayı sonunda örtü kaldırılmış ve hazırlan ayı ortalaması 41,25cm. olarak tesbit edilmişdir. Açık arazide yetişirilen kayısilarda ise hazırlan ayı gövde uzunluğu ortalaması 22,95 cm. olarak saptanmıştır. Örtü altında yetişirilen kayısilarda örtü kalktıktan sonra

gelişmenin hızlı bir şekilde devam ettiği gözlenmiştir.

Örtüaltıda yetişirilen şeftali çögürlerinde ise cimlemeneden hızlı bir gelişme olmuş ve nisan ayında ortalama gövde uzunluğu 37,85 cm. olarak ölçülmüştür. Açık arazide yetişirilen şeftali çögürlerinde ise nisan ayında ortalama gövde uzunluğu 15,28 cm. olarak tesbit edilmiştir.

Örtüaltıda yetişirilen şeftali çögürlerinde gövde boyu hızlı bir şekilde artarak gelişmesine devam etmiş ve eylül ayında 89 cm'ye ulaşmıştır. Açık arazide yetişirilen şeftali çögürlerinde ise gövde uzunluğunun eylül ayı ortalaması 46,66 cm. olarak tesbit edilmiştir. Şeftalinin örtüaltındaki eylül ayı ortalama gövde uzunluğuyla açık arazideki şeftalinin eylül ayı ortalama gövde uzunluğu arasındaki fark örtüaltıda yetişirilen kayısı ve erik çögürlerinden daha az bulunmuştur. Araştırmada ele alınan türler arasında artarak devam eden gelişme hızının eylül ayına kadar bütün aylarda birbirinden farklı seyir ettiği tek bitki türünün erik olduğunu saptanmıştır. Örtüaltıda yetişirilen erik çögürlerinde ortalama gövde boyu nisanda 11,31 cm. eylül de ise 96 cm. olarak tesbit edilmiştir. Erik'te de örtü kaldırıldıktan sonra gelişme aynı hızda devam etmiştir. Açıkta yetişirilen erik çögürlerinde ise aylık gelişme hızları arasındaki fark örtüaltındakiler kadar belirgin olmamış ve nisanda 7,08 cm. olan gövde boyu eylülde 40,87 cm olarak saptanmıştır. Örtüaltıda yetişirilen mahlep çögürlerinde ise gövde boyunun arastırmada ele alınan diğer türlerden daha az geliştiği ve

nisan ayında 13,62 olan gövde uzunluğunun eylül ayında 38,6 cm'ye ulaşığı saptanmıştır. Açık arazide yetişirilen mahlepelerde ise çimlemenin geç başladığı ve çimlenme sonrasında gelişmenin çok yavaş seyrettiği gözlenmiştir. Çimlenmenin açık arazide geç başlaması nedeniyle nisan ayı ölçümleri alınamayan mahlepelerde eylül ayı ortalaması 8,10 cm olarak tespit edilmiştir. Örtüaltında yetişirilen kayısı, şeftali, erik ve mahlep te açık arazide yetişirilenlere göre gövde boyu daha iyi gelişmiştir. Yumuşak çekirdeklilerden üzerinde çalıştığımız elma ve armut türlerinde örtüaltı uygulaması gövde boyu gelişimi bakımından elma'da armuta göre daha olumlu bir sonuc vermiştir. Örtüaltında yetişirilen elma çögürlerinde nisan ayında ortalama gövde uzunluğu 7,06 ve ölçülmüş eylülde ise gövde uzunluğu 60 cm'ye ulaşmıştır. Örtüaltında yetişirilen armutlarda ise nisanda 7,21 cm sükulen gövde uzunluğu eylülde 37,97 cm'ye ulaşmıştır.

Açık arazide yetişirilen elmalarda yine armutlara göre gövde uzunluğu daha iyi gelişmiş, nisanda 3,48 cm. olan gövde uzunluğu eylülde 19,65 cm'ye ulaşmıştır.

Denemedede ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinde çap gelişimi bakımında ilk sırada şeftali yer almıştır. Şeftali çögürlerinin hazırlanan ayındaki ortalama gövde çapı 0,55 cm. iken eylülde 0,97 cm. ye ulaşmıştır. Açık arazide yetişirilen şeftali çögürlerinde ise hazırlanda 0,30 cm. olan ortalama gövde çapı eylülde 0,36 cm. ye ulaşmıştır. Eriklerde ise örtü altında yetişirilen çögürlerde hazırlanan ayında 0,58 cm.

olan ortalama gövde çapı eylülde 0,91 cm. olarak tespit edilmiştir. Kaysılarda ise örtü altındaki çap gelişimi eriklere yakın gerçekleşmiş, hazırlanda 0,66 cm. olan ortalama gövde çapı başlangıçta erik çögürlerinden daha iyi durumda iken eylülde 0,90 cm. çapa ulaşmış ve gelişme periyodu sonunda eriklerde daha ince bir gövde çapına ulaşmıştır. Mahlep çögürlerinde ise hazırlan ayında 0,41 cm. olan gövde çapı eylül ayında 0,58 cm. olarak tespit edilmiştir. Mahlep çögürlerinin örtüaltıda gelişme periyodu sonunda ulaştıkları gövde çapı, şeftali, erik ve kayısının vegetasyon periyodu başındaki gövde çapı ortalaması kadardır. Mahlep çögürlerinin açık arazideki çap ortalaması ise sadece eylül ayı için tespit edilememiştir. Eylül ayında açık arazideki mahlepelerde çap kalınlığı 0,22 cm. olarak belirlenmiştir.

Denemede ele alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinde örtüaltıda yetişiricilikte mahlep dışında gövde çapları aşı yapımlına uygun kalınlığa ulaşmışlardır.

Araştırmada ele aldığımız yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinde örtü altı uygulamasında gövde boyu bakımından elma armuta göre daha iyi gelişse de çap gelişimi bakımından armut taki gelişmenin elmaya göre daha iyi olduğu saptanmıştır. Örtü altında yetişirilen armut çögürlerinde hazırlan ayında çap ortalaması 0,36 cm. bulunmuş, eylülde 0,73 cm. ye ulaşmıştır. Açık arazide yetişirilen armut çögürlerinde ise hazırlan ayında 0,17 cm. olan gövde çapı eylülde 0,28 cm. ye ulaşmıştır. Örtü altında ve açık arazide yetişirilen armut çögürlerinde

çap gelişimi bakımından oldukça farklı iki sonuc alınmıştır.

1986 yılında Yalova'da yapılan benzer bir çalışmada armut çögürleri çimlenmeden sonra 5-6 yapraklı oluncaya kadar cam serada büyümeye bırakıldığı ve aynı yıl aşilandıkları, ayrıca aşilanmadan önce yapılan ölçümelerde ise armut çögürlerinde gövde çapının 4,96-9,06 mm. arasında bulunduğu belirtilmektedir. (6)

Elma çögürlerinde ise örtü altında hazırlanan ayı gövde çap ortalaması 0,33 cm ölçülmüş, eylülde ise 0,55 cm olark saptanmıştır. Açık arazide yetişirilen elma çögürlerinde ise hazırlanan ayı ortalaması 0,19 cm iken eylülde 0,28 cm'ye ulaşmış ve açıkta yetişirilen elma ve armutlar gelişme periyodu sonunda aynı gövde çapına ulaşmışlardır.

1987 yılında Yalova Bahçe Kültürler Araştırma Enstitüsü'nün yürüttüğü benzer bir çalışmada elma çögürleri 5-6 yapraklı oluncaya kadar serada bekletildiği, aşadan önce yapılan ölçümelerde ise gövde çaplarının 6,6-8,3 mm. arasında değiştiği belirtilmektedir. (8)

Araştırma sonunda çögürlerin ulaşmış oldukları gövde çaplarının aşuya uygunluk açısından değerlendirerek olursak açık arazide yetistirdigimiz çögürlerin hepsi aşısı yapımına uygun gövde kalınlığına ulaşamışlardır. Ayrıca örtü altında yetistirdigimiz mahlep çögürleri de aşısı yapımına uygun kalınlığa ulaşamışlardır. Ortualtında yetişirilen elma, armut, kayısı, erik ve şeftali çögürlerinde gelişme periyodu sonundaki gövde çaplarının aşısı yapımına uygun kalınlıklarda

oludugu tesbit edilmistir.

Cogunlukla tercih edilen bir ası c̄esidi olan göz aşıları için cögürlerde iyi bir sürgün gelişimiyle birlikte gövde camına 6mm-2,5 cm arasında olması gerektigi belirtilmektedir.

(4)

Cögürlerin örtüaltında ve açık arazilerdeki gövde yaşı ağırlıkları arasında da olduca belirgin farklar bulunmuştur. Gövde yaşı ağırlığı bakımından hem örtüaltında yetistirici- lii te hem de açık arazide en ağır gövde yaşı ağırlığı seftali cögürlerinde ölçülümustür. Örtüaltındaki seftalilerde cap gelişimiyle orantılı olarak gövde yaşı ağırlığı bakımından yüksek bir degere ulaşmışlardır.

Seftalide örtüaltında yetistirilen cögürlerde 46,93 gr. gelen gövde yaşı ağırlığı açık arazide yetisterilen cögürlerde 5,57 gr. olarak saptanmıştır. Örtüaltında yetistiricilikte sürgün gelişimi bakımından ilk sırada yer alan kayısı cögürleri gövde yaşı ağırlıkları bakımından ikinci sırda yer almıştır. Erik cögürlerinde ortalama gövde yaşı ağırlıkları 24,60 gramlı kayısından sonra gelmelerine rağmen açık arazide yetistirilen lerde 2,78 gramlı kayıslardan önce yer almışlardır. Bu durumda örtüaltı uygulamasında kayısların eriklerden daha duyarlı oldukları ve olumlu tepki gösterdikleri şeklinde yorumlanmıştır.

Mahlep cögürleri ise sürgün ve cap gelişiminde olduğu gibi yine en düşük degere sahip olmuşlar, örtüaltında yetistirilen maleplerde gövde yaşı ağırlığı 5,8 gr. ölçülümus, açık arazide yetistirilenlerde ise 1,28 gram olarak tesbit

edilmiştir.

Araştırmada ele alınan yumuşak çekirdekli meyve çögürlerinin örtüaltındaki gövde yaşı ağırlıkları sert çekirdeklilerden daha hafif bulunmuştur. Elma çögürlerinin örtüaltındaki ortalama gövde yaşı ağırlıkları 15,07 gr, açık arazideki ise 3,89 gr. armut çögürlerinin ise örtüaltındaki gövde yaşı ağırlıkları 11,87 gr. açık arazide ise 3,60 gr. olarak saptanmıştır. Açık arazide yetişirilen elma ve armut çögürlerinde gövde kalınlığı ulaştıkları gibi gövde yaşı ağırlıklarında birbirine yakın bulunmuştur. Örtüaltı uygulaması ise elmalarda sürgün gelişimini, armutta ise çap gelişimini teşvik etmiştir.

Denemede ele alınan meyve türlerinden örtüaltında yetişiricilikte en uzun kazık kök armut çögürlerinde, açıkta yetişiricilikte ise erik çögürlerinde saptanmıştır. Genel olarak daha fazla saçak kök oluşturduğu bilinen elma çögürlerinde örtüaltında 34,27 cm. kazık kökle, armut çögürleri kadar kazık kök teşekkül etmiştir. Armutlarda ise ortalama kazık kök boyu 34,37 cm. bulunmuştur. Örtüaltı yetişiricilikte kazık kök gelişimi bakımından elma ve armuttan sonra gelen kayısı çögürlerinde kazık kök boyu 32,90 cm. olarak ölçülmüş, şeftalilerde ise 31,00 cm ile kayıslara yakın bir değer bulunmuştur. Açıkta yetişirilen kayısı çögürlerinde kazık kök boyu yine şeftalilere göre daha fazla bulunmuştur. Açıkta yetişirilen kayıslarda kazık kök boyu 20,60 cm, şeftalilerde ise 18,30 cm olarak saptanmıştır. Açık arazide yetişirilen elma

ve armutta ise sırasıyla kazık kök boyları 25,35 cm ve 22,10 cm olarak saptanmıştır. Örtüaltıda yetistiricilikte ve açık arazide yetistiricilikte en az kazık kök boyu gelişimi mahlepde saptanmış, mahleplerde örtüaltıda 20,50 cm. açıkta ise 13,12 cm olarak tesbit edilmiştir.

Kazık kök çapı bakımından denemede ele alınan bütün çögürlerde örtüaltıda yetistiricilikte olumlu sonuçlar alınmış şeftali, erik ve kayısıda kazık kök capları 1 cm'nin üzerine çıkmış, mahlep, elma ve armutta ise 0,70 cm-0,95 cm. arasında değişmiştir. Açıkta yetistirilen çögürlerde ise kazık kök çapı 0,41 cm-0,59 cm. arasında değişmiştir.

En uzun saçak kök boyu örtüaltına alınan sert çekirdekli meyve çögürlerinde 27,97 cm. ile şeftali çögürlerinde saptanmıştır. Aynı şekilde açık arazide yetistirilen çögürlerde ise yine en uzun saçak kök boyu 15,47 cm. olarak tesbit edilmişdir. Araştırmada genel olarak şeftali çögürlerinde kazık kökün dumura ugradığı ve saçak kök gelişiminin arttığı gözlenmiştir.

Örtüaltıda yetistirilen çögürlerde en uzun saçak kök boyu şeftaliden sonra kıyısıda (23,30 cm.) ölçülmüş kayısıyı sırasıyla erik (20,70 cm.), armut (14,15 cm.), mahlep (15,16) ve elma (14,17) izlenmiştir. Açıkta yetistirilen çögürlerde ise en uzun saçak kök boyu şeftaliden sonra elmada ölçülmüştür. Elma çögürleri örtüaltıda yetistiricilikte diğer çögürlere göre en kısa saçak kökü oluşturmalarına rağmen açıkta yetistiricilikte şeftaliden sonra en uzun saçak kök

el마다 tesbit edilmiştir. Açıkta yetistiricilikte kayısı ve armuttan saçak kik uzunlukları birbirine benzer ölçülmüş en kısa saçak kök 5,29 cm. ile mahlep te saptanmıştır.

Yan köklerdeki dallanma sayısı bakımından örtüaltı yetistiriciliğinde şeftali ve kayısında çok olumlu sonuçlar alınmıştır. Şeftalide 12,77, kayısında 14,42 olarak tesbit edilen yan köklerdeki dallanma sayısı, aynı türlerin açık arazide yetistirilmeleri durumunda ise sırasıyla 5,82 ve 2,42 olarak saptanmıştır. Denemedede ele alınan meyve türlerinden yan köklerdeki dallanma bakımından en az değerler armut çögürlerinde saptanmıştır. Örtüaltında yetistirilenler armutlarda 2,87 açık arazide yetistirilenlerde ise 2,20 olarak saptanmıştır.

Denemedede ele alınan çögürlerden örtüaltı yetistiriciliğinde ortalama kazık kök boyu, kazık kök çapı, ve yan köklerdeki dallanma sayısı bakımından ilk sırada kayısı çögürleri yer almasına rağmen kök yaş ağırlığı bakımından 48,83 gramla ilk sırada şeftali çögürleri yer almıştır.

Açıkta yetistirilen şeftali çögürlerinde ise ortalama kök yaş ağırlığı 9,43 gram bulunmuştur. Kök yaş ağırlığı bakımından örtüaltı yetistiriciliğinde ikinci sırada 45,74 gramla kayısı çögürleri, açık arazide ise 7,20 gramla elma çögürleri yer almıştır. Elma çögürleri kök gelişimi bakımından örtüaltı uygulamasına olumlu cevap vermekle birlikte açıkta yetistiricilikte kök gelişiminde diğer çögürlerde gözlenen duraklama gözlenmemiştir.

10- Ø Z E T

Bu çalışma Van ekolojik koşullarında açık arazide ve örtüaltında sert çekirdekli meyve türlerinden kayısı, erik, şeftali ve mahlepçe, yumuşak çekirdekli meyve türlerinden ise elma ve armutta yürütülmüştür. Cögürlerin gövde boyu, gövde capı, gövde yaşıagarağılığı, kazık kök capı, kazık kök boyu, en uzun saçak kök boyu, yan köklerdeki dallanma sayısı ve kök yaş ağırlıkları ile ilgili ölçümler yapılmıştır. 1990-1992 yılları arasında Tarım ve Köy İşleri Bakanlığı Van Tarım İl Müdürlüğüne bağlı, Meyvecilik Üretme İstasyonunda yürütülmüş olan bu çalışmada elde edilen sonuçlar aşağıda özetlenmiştir.

1- Örtüaltında yetişirilen sert çekirdekli meyve türlerinde gövde uzunluğu bakımından ilk sırayı kayısı almıştır. Örtüaltında yetişirilen kayısı cögürlerinde nisan ayında orttalama gövde boyu 16 cm. iken gelişme periyodu sonunda 107,64 cm'ye ulaşmıştır. Oysa açık arazide yetişirilen kayısı cögürlerinde nisanda 7,93 cm. olan gövde uzunluğu, eylül ayında ancak 36,89 cm'ye ulaşmıştır. Gövde uzunluğu bakımından en az gelişme mahlepçe olmuş, Mahlep cögürleride gövde boyu eylül ayında örtüaltında 38,6 cm, açık arazide ise 8,10 cm'ye ulaşmıştır.

Örtü altında yetişirilen yumuşak çekirdekli meyve cögürlerinden ise elma cögürlerinde gövde boyu armutlara lara göre daha hızlı gelişmiştir. Elmalarda nisan ayında gövde boyu 7,06 cm iken eylülde 60,00 cm'ye ulaşmış, armutlar-

da se 7.21 cm 'den 37.97 cm 'ye ulaşmıştır.

Açıkta yetişirilen yumuşak çekirdeklerde ortalama gövde boyu elma gelişme periyodu sonunda 19.65 cm 'ye armutta ise 13.47 cm 'ye ulaşmıştır.

2- Örtüaltında yetişirilen sert çekirdeklerden en kalın gövdeye şeftali çögürleri ulaşmıştır. Şeftalilerde nisan ayında 0.55 cm olan ortalama gövde çapı, eylül ayında 0.97 cm 'ye ulaşmıştır. En az çap gelişmesi ise mahlep çögürlerinde gözlenmiş, örtüaltında yetişirilen mahlep çögürleri gelişme periyodu sonunda ortalama olarak 0.58 cm çapa ulaşmıştır.

Örtüaltında yetişirilen elma çögürlerinde ise gövde çapı nisanda 0.30 cm iken eylülde 0.55 cm 'ye ulaşmıştır. Armutlarda ise nisandaki çap 0.36 cm iken eylülde 0.73 cm 'ye ulaşmıştır.

Açıkta yetişirilen sert çekirdeklerde ise gelişme periyodu sonunda şeftali ve erikte gövde kalınlığı hemen hemen yakın bulunmuş ikisindede ortalama gövde çapı eylül ayında 0.36 cm olarak ölçülmüştür. En az çap gelişimi ise mahlepçe gözlenmiş, mahlepçe çap eylül ayında 0.22 cm ölçülmüştür.

Açıkta yetişirilen elmalarda ise nisandaki çap 0.19 cm ölçülmüş eylülde ise 0.28 cm 'ye ulaşmıştır. Armuttaki çap ise nisanda 0.17 cm iken eylülde 0.28 cm 'ye ulaşmıştır.

3- Örtüaltında yetişirilen sert çekirdeklerde yapılan gövde yaşı ağırlığı tartımlarda ilk sıradır şeftali yer

almıştır. Şeftalilerde ortalama gövde yaş ağırlığı 46.93 gr olarak bulunmuştur. Gövde yaş ağırlığı en hafif gelen tür ise 5.80 gramla yine mahlep gelmiştir. Açıkta yetişirilen şeftalilerde gövde yaş ağırlığı 5.57 gr, manleplerde ise 1.28 gr, olarak tespit edilmiştir.

Örtüaltıda yetişirilen yumuşak çekirdekli çögürlerde elmada ortalama gövde yaş ağırlığı 15.07 gr, armutta ise 11.88 gr, olarak, açıkta yetişirilenlerde ise sırasıyla ortalama gövde yaş ağırlığı 3.89 gr, ve 3.60 gr, olarak bulunmaktadır.

4- Örtüaltıda yetişirilen sert çekirdekli meyve çögürlerinde en uzun kazık kök boyu 32.90 cm, ile kayısında ölçülmüştür. Kayısıyı sırasıyla 31.00 cm ile şeftali, 28.95 cm, ile erik, 20.50 cm ile mahlep izlemiştir.

Yumuşak çekirdeklerde ise örtüaltıda yetişirilen elma ve armut çögürlerinde kazık kök boyu birbirine çok yakın bulunmaktadır. Elmalarda 34.27 cm, armutta ise 34.37 cm, olarak saptanmıştır.

Açık arazide yetişirilen sert çekirdeklerde ise en uzun kazık kök boyu 25.00 cm. ile erik çögürlerinde ölçülmüşdür. En az kazık kök gelişimi ise 13.00 cm, ile mahlepde bulunmuştur.

Örtüaltıda yetişirilen sert çekirdeklerde en kalın kazık kök 1.42 cm, ile kayısında ölçülmüş en ince kazık kök ise 0,77 cm. ile manlepte saptanmıştır.

Yumuşak çekirdeklerde ise örtüaltıda armutun kazık

kök çap ortalaması 0,95 cm, ile elmaya göre daha kalın bulunmuş, elmada ise 0,93 cm. olarak tespit edilmiştir.

Açık arazide yetişirilen sert çekirdeklerde en kalın kazık kök çapı ortalaması 0,59 cm. ile kayısında ölçülmüş en ince kazık kök ise 0,40 cm. ile mahlepte saptanmıştır. Yumuşak çekirdeklerden ise açık arazide yetişen elmalarda kazık kök çapı ortalaması 0,60 cm. ile armuttan daha fazla bulunmuş armutta ise 0,53 cm. olarak belirlenmiştir.

Örtüaltıda en uzun saçak kök boyu ortalaması bakımından ilk sırayı sert çekirdeklerden 28,02 cm. ile şeftali almış, son sırayı 15,20 cm. ile mahlep almıştır.

Yumuşak çekirdeklerden elmada 14,17 cm. armutta ise 16,15 cm. olarak saptanmıştır.

Açıkta yetişiricilikte de sert çekirdeklerde en uzun saçak kök boyu ortalaması 15,50 cm, ile yine şeftalide ölçülmüş, en düşük değer 5,30 cm, ile mahlepçe ölçülmüştür.

Açıkta yetişirilen elma çögürlerinde en uzun saçak kök boyu 13,35 cm. armutta ise 7,5 cm. ölçülmüştür.

Yan köklerdeki dallanma sayısı ortalaması bakımından örtüaltındaki sert çekirdeklerde ilk sırayı 14,40 ile kayısı almış bunu 12,80 ile şeftali izlemiştir. Bu özellik bakımından en düşük değer ise 8,40 ile erik çögürlerinde saptanmıştır.

Yumuşak çekirdeklerden örtüaltıda yetişiricilikte yan köklerdeki dallanma sayısı elmada 6,95, armutta ise 2,87 olarak tespit edilmiştir.

Açıkta yetiştirilen sert çekirdeklilerde yan köklerdeki dal sayısı bakımından ilk sırada 5.80 ile şeftali yer almış en az yan kök oluşumu ise kayısıda saptanmıştır. Elma ve armutta açıkta yetiştircilikte yan köklerdeki dal sayısı ortalaması sırasıyla 3.30 ve 2.20 olarak tespit edilmiştir.

Örtüaltıda yetiştirilen sert çekirdeklilerden ortalama kök yaşı ağırlığı bakımından ilk sırada şeftali yer almıştır. Şeftalilerde kök yaşı ağırlığı ortalaması 48,80 gr. olarak bulunmuş onu sırasıyla 45,70 gramla kayısı, 33,70 gramla erik ve 13,70 gramla mahlep izlemiştir.

Elmada ise bu değer 22.82 gram olarak bulunurken, armutta 25,80 gram olarak tespit edilmiştir.

Açıkta yetiştirilen sert çekirdekli çögürlerde ortalama kök yaşı ağırlığı en fazla bulunan tür şeftali olmuştur. Şeftalilerde kök yaşı ağırlığı 9,40 gram olarak tespit edilmiş, bunu sırayla 7,00 gram ile erik, 4,4 gram ile kayısı, 1,90 gram ile de mahlep izlemiştir. Elmada ise bu değer 7,20 gram armutta ise 6,40 gram olarak bulunmuştur.

S U M M A R Y

This study was been carried out, in apricot, plum, peach and mahalep (European cherry) of hard-stoned fruit species and, apple and pear of soft-stoned fruit species which are grown bot hin open field and under cover in Van ecologic conditions.

In this study, growing situation of root and trunk of apple; pear, peach, apricot, plum and mahalep seedling that growing under cover and in the field was discussed.

Average length of trunk of (pome fruit and stone fruits species which contains) apple, pear, peach, apricot, plum and mahalep seedlings growing under cover was

Paoed respectively as 31.85 cm, 22.61 cm, 64.74cm, 58.83cm,54.25cm,25.68cm and average diameter of trunk as 0.44 cm, 0.59 cm, 0.76 cm, 0.79 cm, 0.74 cm, 0.49 cm and average wet weight of trunk as 15.07 gr, 11.87 gr, 46.93 gr, 36.80 gr, 24.60 gr and 5.80 gr.

In the same species growing in the field average length of trunk was proved respectively as 12.73 cm, 10.29 cm, 32.38 cm, 24.81 cm, 22.94 cm, 6.73 cm and average diameters of trunk as 0.25 cm, 0.24 cm, 0.28 cm, 0.33 cm,0.28cm, 0.32 cm, 0.32cm and average wet weights of trunk as 3.89 gr, 3.60 gr, 5.57gr,2.17 gr, 2.78 gr, 1.28 gr.

Average lengths of taproot of apple, pear, peach, apricot, plum and mahalep seedlings growing under cover was proved as 34.27 cm, 34.37 cm, 31.00 cm, 32.90 cm, 28.95 cm,20.50

cm. and average diameters of taproot as 0.93 cm., 0.95 cm., 1.08 cm, 1.42 cm, 1.23 cm, 0.77 cm and average lengthest tall of hair root as 14.17 cm, 14.15 cm, 27.97 cm, 23.30 cm, 20.70 cm, 15.16 cm. and branch aut number of side root as 6.98, 2.87, 12.77, 14.42, 8.40, 7.83 and uret weights of root as 22.82 gr, 25.80 gr, 48.83 gr, 45.74 gr, 33.07 gr, 13.70 gr respectively.

In the same species growing in the field average lengths of taproot was proved as 25.35 cm, 22.10 cm, 18.30 cm, 20.60 cm, 27.35 cm, 13.12 cm, and average diameters of taproot as 0.58 cm, 0.53 cm, 0.56 cm, 0.59 cm, 0.55 cm, 0.41 cm, and average lengthatail of hair root as 13.35 cm, 7.5 cm, 15.47 cm, 7.50 cm, 11.07 cm, 5.29 cm, and average branch aut numbers of side root as 3.30, 2.20, 5.82, 2.42, 2.57, 3.04 and average wet weights of root as 7.20 gr, 6.40 gr, 9.43 gr, 4.73 gr, 7.06 gr, 1.89 gr, respectively.

11- T E Ş E K K Ü R

Bu çalışmayı bana öneren ve danışmanlığını yapan Yrd.Doç.
Dr. F.Ekmel TEKİNTAŞ'a, istatistik analizlerimin yapılmasında
yardımcı olan Arş. Gör. Hayrettin OKUT'a, denemenin kurulması
ve çalışmaların yürütülmesi için sağladığı olanaklardan
dolayı Van Meyvecilik Üretme İstasyonu Müdürlüğüne ve yazım
aşamasındaki katkılarından ötürü dostlarımı teşekkür ederim.

12- LITERATÜR LISTESİ

- 1- OZBEK,S., 1987 Genel Meyvecilik. Cukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi. Yayın No:31. ADANA
- 2- KASKA,N., YILMAZ,M., Bahçe Bitkileri Yetiştirme Tekniği (Hudson T. Hartman ve Date. E. Kester'den çeviri). Cukurova Univ. Ziraat Fak. Yayınları 79, Ank. Univ. Basimevi. ANKARA 1974.
- 3- HARTMAN,H.T., BEUTEL.A.J., Propagation of Temperature Zone Fruit Trees. Diuision of Agricultural Scrences. University of California. 1979.
- 4- ANAMERİÇ,M., 1986 Genel Meyvecilik (I.Bölüm). Tarım ve Köyişleri Bakanlığı. Teşkilatlanma ve Destekleme Genel Müdürlüğü. Yayın No:4,ANKARA
- 5- BÜYÜKYILMAZ.M., BULAGAY,A.N.,1985 Armut Standart Cögür Anacı Seçimi-I. Bahçe Dergisi. Yalova Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü, Cilt 14. Sayı 1-2.
- 6- BÜYÜKYILMAZ.M., AGAOGLU,Y.S., BULAGAY, A.N., 1988 Armut Standart Cögür Anacı Seçimi .II. Bahçe Dergisi. Yalova Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü,Cilt 17,Sayı 1-2
- 7- BULAGAY,A.N., BÜYÜKYILMAZ,M., OZ,F.,1986 Elma Standart Cögür Anacı Seçimi .I.Bahçe Dergisi Yalova. Bahçe Kültürleri Araştırma Enstitüsü Cilt 15, Sayı 1-2
- 8- BULAGAY,A.N., BÜYÜKYILMAZ,M.,OZ,F., 1989 Elma Standart Cögür Anacı Seçimi.II.Bahçe Dergisi. Yalova Bahçe Kültürleri Arastirma Enstitüsü Cilt 18 Sayı 1-2
- 9- RYNDIN, S.O., 1960 The in Fluence of conditions

during the raising of seedling rootstocks on their behavler
in the nursery- Bjull. Nous. Tach Inf. Micurinsk. 1958.6:31-34
(Hort Abst. 30:216 Nr:1640)

10- UHONOS F.D., 1955 Acceleratea raising of Fruit tree
rootstocks. Sad: Dporad, 1954. 12:37-38 (Hort. Abst 25:197 Nr
1301)

11- SUMSKIS,-.1986 "Growing seedling apple rootstocks in
polyethylene greenhausen)" 1986 N.4 21-28b (Hort Abstracts
1987 057-00904)

12- UCHINO,K.,Gemma,It., Fukushima,M., Oogaki,C., 1989
"Fruit growth and physidogical beherour of" Kosui'Japanese
pear in the plastic house (Horticultural-Abstracts 1990 060-
09635)

13- SAUNIER, R., Lichou, J., 1984 "Growing peach trees
under cover, a techniq ve wihich is worth consiidering First
results of trials."(Horticultural-Abstracts 1984 054-05197"

14- YAZGAN,A., KARA, Z., İSBECEREN, A., EDİZER,Y., GER-
ÇEKÇIOĞLU,R.,1991 Fidancılık İşletmelerinde Cam ve plastik
Ürtülerin Düzenlenmesi, Türkiye 1. Fidancılık Simpozyumu.
Tarım ve Köyişleri Bakanlığı ANKARA

15- ÖZBEK, S., Özel Meyvecilik. Çukurova Univ.Ziraat
Fak. Yay. 128. Ankara Univ. Basimevi. ANKARA 1987